வாயாக்கிப் பொருள்கொள்வாருமுளர். இது தொடர்புயர்புநவிற்சி என்னு மலங்காரம். (௫௮)

ஆரணத் தவர்புக ழலரி வேந்தனும்
பூரணப் பொன்னடி தாழ்ந்து போதலாற்
றாரணிக் கிரிக்கெலாந் தலைமை கொண்டது
காரணக் குறிகொடுங் காட்டு கின்றதே.

இ-ள். ஆரணத்தவர் புகழ் அலரி வேந்தனும் - வேதியர்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற சூரியனாகிய இறைவனும்,—பூரணப் பொன் அடி தாழ்ந்து போதலால் - நிறைந்த பொன்மயமான அடியிற்றாழ்ந்து செல்லுதலால்,—தாரணிக் கிரிக்கெலாம் தலைமை கொண்டது - பூமியிலுள்ள மலைக்கெல்லாந் தான் தலைமையாயிருக்குமியல்பினை,—காரணக் குறிகொடும் காட்டுகின்றது - (தாழ்ந்துபோதலாகிய) காரணத்தின் குறிப்பாலும் காட்டுகின்றது. எ-று.

காரணக்குறி - ஏதுக்குறிப்பு. சூரியன் அடியிற் றாழ்ந்துபோதலால் அதன் உயர்ச்சி காணப்படலின் தலைமைகொண்டது காரணக்குறிகொடுங் காட்டுகின்றது என்றார். அடியிற்றாழ்தல் வணங்குதலையுங் குறித்தது. மலைக்குஅடி - தாழ்வரை. காரணக்குறி என்பதற்குக் காரணப்பெயர் எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். அது சிறப்பின்று. (௫௯)

கெழுமிய சந்திவந் தனையுங் கீழ்விழுங்
கழுமிய வருவிமுந் நூலுங் கன்முழைக்
குழுமிய சுருதியுங் கொள்ள லான்மறை
விழுமியர் நிலைமையும் விளக்கப் பட்டதே.

இ-ள். கெழுமிய சந்தி வந்தனையும் - நெருங்கிய மூங்கில்களினது தாழ்வையும் (சந்தியாவந்தனத்தையும்),—கீழ் விழும் கழுமிய அருவி முந்நூலும் - கீழேவிழுகின்ற ஒன்றோடொன்றிணைந்த அருவியாகிய பூணூலையும்,—கல் முழைக் குழுமிய சுருதியும் கொள்ளலால் - மலைமுழைஞ்சிற் கூடிய (அருவி) ஒலியையும் (வேத ஒலியையுங்) கொண்டிருத்தலால்,—மறை விழுமியர் நிலைமையும் விளக்கப்பட்டது - மறையாளரது நிலைமையையும் செய்து பொருந்திற்று. எ-று.

விளக்கப்பட்டது என்பதற்கு விளைத்தது எனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். சந்தி - மூங்கில். அது தாழ்ந்திருத்தல் வந்தனைசெய்தல்போலிருத்தலின் வந்தனை எனப்பட்டது. "விண்வெந்தனைசெய்தெனத்தாழ்ந்தமேனிலத்தில்" என்றார் பிறரும். இது சிலேடை அலங்காரம். (௬௦)

களிப்படு புல்லரிற் கனகந் தானென
வெளிப்படு மேருவின் வெளிறு செய்யுமோ

துளிப்படு பனிபுறஞ் சூழ்ந்திப் பொன்மலை
யளிப்படு பெரியரி னமைந்து தோன்றுமே.

இ-ள். களிப்படு புல்லரின் கனகம் தான் என வெளிப்படு மேருவின்-(தம்மிடத்தொன்றுண்டாயின் அதனை எவர்க்குங் காட்டி) மனங்களிக்கின்ற கீழோரைப்போல தான் பொன் என்று வெளிப்பட்டுக் காட்டுகின்ற மேருவைப்போல (த் தானும்) வெளிற்றறிவைக் காட்டுமோ காட்டாது),—துளி படு பனி புறம் சூழ்ந்து-(தன்னைப் பிறரறியாமல்) துளி பொருந்திய பனி புறத்தே சூழப்பெற்று,—இப் பொன்மலை-இந்த (இமயமாகிய) பொன்மலை,—அளிபடு பெரியரின் அமைந்து தோன்றும்-அன்பு பொருந்திய பெரியோரைப்போல அமைவுற்றுத் தோன்றும். எ-று.

ஓகாரம்-வினாவோடெதிர்மறை. அமைந்துதோற்றல் - வெளிப்படாது தோன்றல். பெரியோரும் தமது மேன்மையை வெளிப்படுத்தாது தோன்றுவராதலிற் பெரியரினமைந்து தோன்றும் என்றார். (சுக)

நீளமா பனிகொடு புதைத்து நீடயன்
காளமா முகிலிடை சூழ்ந்துங் காக்குவான்
பாளமா பசும்பொனிப் பதலைக் கல்லவோ
வாளமா கிரிபுறம் வளைத்து வைத்ததே.

இ-ள். நீடு அயன்-மேலான பிரமா,—நீள மா பனிகொடு புதைத்தும்-நெடிதுறப் பெரிய பனியைக்கொண்டு மறைத்தும்,—காளமா முகில் இடை சூழ்ந்தும்-கரிய பெரிய முகிலா லிடையே மூடியும்,—காக்குவான்-(அவ்வளவிலமையாது இன்னும்) காக்கும்பொருட்டு,—பாள மா பசும்பொன் இப்பதலைக்கு அல்லவோ-பாளமான பெரிய பசிய பொன்மயமான இம்மலைக்காகவன்றோ,—வாள மாகிரிபுறம் வளைத்து வைத்தது-சக்கரவாளகிரியைப் புறத்தே சூழ்வித்து வைத்தது. எ-று.

பாளம்-படலம். (சுஉ)

வாரியல் பனிப்பரப் பசல மன்னனைச்
சூரியன் வெங்கதிர் தொடாது காக்குவான்
சீரிய செயற்பர ராச சேகர
வாரியன் றடம்புகழ் சூழ்ந்த தன்னதே.

இ-ள். வார் இயல் பனிப் பரப்பு-(இமயமலையை) வடியுமியல்பினையுடைய பனியின் பரப்பானது சூழ்ந்திருத்தல்,—அசல மன்னனைச் சூரியன் வெம் கதிர் தொடாது காக்குவான்-அந்த மலையரசனாகிய இமயத்தைச் சூரியனுடைய உஷ்ணகிரணந் தீண்டாது காக்கும்படி,—சீரிய செயல் பரராசசேகர ஆரியன் தடம் புகழ்-சிறந்த செயலையுடைய பரராசசேகரனாகிய ஆரியச்சக்கிரவர்த்தியின் பரந்த புகழ்,—சூழ்ந்து அன்னது-சூழ்ந்தாற்போன்றது. எ-று.

பரப்புச்சூழ்ந்திருத்தல் அன்னது என முடிக்க. சூழ்ந்திருத்தல் என்பது அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. இனி இதற்கு இமயம் பொன்னுதலாலே அதனைச் சூரியன் தன் கிரணங்களாகிய கைகளாலே தொடாதபடி என்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (சுங)

மாடெலா முழையின்மா மணிகள் வாள்விட
நீடலாற் பழம்பகை நினைந்த நீள்பனி
மூடலா லெழுகதிர்க் கடவுள் மொய்ம்பின்மே
லோடலா தம்முழை யொதுங்கி யொக்குமே.

இ-ள். மாடு எலாம் முழையில் மா மணிகள் வாள் விடல் நீடல் - அம்மலையின் பக்கங்களிலெல்லாம் முழைஞ்சுகளிலுள்ள மாணிக்கங்கள் ஒளியைக் கான்றுதல்.—பழம் பகை நினைந்த நீள் பனி மூடலால் - தொன்று தொட்டுவந்த பகையை நினைத்த மிக்க பனி மூடிக்கொள்ளுதலால்,—எழு கதிர்க்கடவுள் - உதிக்கின்ற சூரியன்,—மொய்ம்பின் மேல் ஓடலாது - வலிமையோடு மேலாக ஓடிக்கொள்ளமுடியாது.—அ முழை ஒதுங்கி ஒக்கும் - அந்த முழைகளின்கண் மறைந்திருந்தாலொக்கும். எ-று.

ஆல் அசைநிலை. மூடலால் ஓடலாது ஒதுங்கியொக்கும் என முடிக்க. இனி நீடலால் என்பதைப் பகைக்கு விசேடணமாக்கி நீட்டித்துவருதலாற் பழம்பகையை நினைந்த நீள்பனி எனப் பொருள்கூறினு மமையும். இவ்வாறு பொருள்கூறுமிடத்து ஒக்கும் என்பதற்கு விடலை எழுவாயாக்குக. (சுச)

அயர்முலைக் கனகிரி மகளி ரஞ்சன
வியர்மதர்க் கண்ணிணை விரகின் மேலவர்
மயர்படச் சூரர மகளிர் சந்தனத்
துயர்மரப் பொதும்பர்புக் கொளியி யிருப்பரால்.

இ-ள். அயர் முலைக் கன கிரி மகளிர் அஞ்சன வியர்மதர் இணை கண் விரகின் - அயர்விக்கின்ற முலைப்பாரத்தையுடைய மலையரமகளிரது மைதீட்டிய வியர்வையையுடைய மதர்த்த இரண்டுகண்களின் விரகினால்,—மேலவர் மயர்பட - தேவர்கள் மயங்க,—சூரரமகளிர் உயர் சந்தனத்து மரப் பொதும்பர் புக்கு ஒளியிருப்பர் - (அவர் படிற்றொழுக்கத்தைநோக்குமாறு) தெய்வமகளிர் உயர்ந்த சந்தனமரச்சோலையிற் புகுந்து ஒளித்திருப்பார்கள். எ-று.

இன் ஏதுப்பொருட்டு. விரகு மயக்கத்தை உண்டாக்கும் உபாயம். மலையரமகளிருடைய கட்பார்வையினாலே தந்நாயகராகிய தேவர்கள் மயங்குதலைக்கண்ட சூரரமகளிர் அவர்கள் புணர்ச்சியைக் கண்டறிதற்குச் சந்தனச் சோலையிலே மறைந்திருப்பார்கள் என்பதாம். சூரரமகளிர் தேவப்

பெண்களாதலே, ''அரமகளிர் சூரரமகளிர்'' என்னும் பிங்கலநிகண்டானறிக. ஒளித்திருப்பர் என்பது விகாரமாயிற்று. மயர் மயல் என்பதன் போலி. இது தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. (சுஙி)

வெற்பகத் தணங்கினர் விரைவி னாடிய
பொற்பகப் பந்துகை யகன்று போதர
வற்பகத் தங்கவர் கொழுந ராங்கயற்
கற்பகப் பொதும்பரி னாடிக் காண்பரால்.

இ-ள். வெற்பகத்து அணங்கினர் விரைவின் ஆடிய பொற்பு அகப் பந்து - மலையரமகளிர் விரைவாக (எறிந்து) விளையாடிய அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பந்து,—கை அகன்று போதர - கையைவிட்டு விலகிப் போக,—அன்பு அகத்து அங்கவர் கொழுநர் - அன்புபொருந்திய மனத்தையுடைய அவரது நாயகர்,—ஆங்கு அயல் கற்பகப் பொதும்பரில் நாடிக் காண்பர் - அங்கே பக்கத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையிலே தேடிக் கண்டெடுப்பர்கள். எ-று.

காண்பர் உபாசாரம். இதுவுமேலையணி. (சுசு)

இன்னெறிப் பேரெழி லியக்கர் மெல்லியர்
சென்னெறித் தாமரை யடியிற் சேதகம்
புன்னெறிப் பனித்திரள் புக்க புக்கதோர்
கன்னெறிப் பாடெலாங் கலந்து கொள்ளுமே.

இ-ள். சில் நெறிப் பேர் எழில் இயக்கர் மெல்லியர் செல் நெறித் தாமரை அடியில் சேதகம் - இல்லொழுக்கத்தையுடைய பெரிய அழகைக் கொண்ட இயக்கமகளிரது செல்லுமியல்பையுடைய தாமரைமலர்போலுமடியிலுள்ள செம்பஞ்சுக்குழம்பை,—புல் நெறிப் பனித்திரள் - மெல்லிய வியல்பையுடைய பனிக்கூட்டம்,—புக்க புக்க கல்நெறிப் பாடெலாம் - அவர்கள் புக்க புக்க கல்வழிகளினிடங்களிலெல்லாம்,—கவர்ந்து கொள்ளும் - கவர்ந்துகொள்ளும். எ-று.

பனித்திரள் சேதகத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளும் என்க. புன்மை - மென்மை. புன்னெறிப்பனித்திரள் என்பதை நெறிப் புல் பனித்திரள் என மாற்றி, நெறியிலுள்ள புல்லிற்பொருந்திய பனித்திரள் எனப் பொருள் கோடலுமொன்று. (சஎ)

உம்பரி னோங்குமவ் வரையி னுச்சிதோய்
விம்பவெண் மதிவயின் விளங்கு நவ்வியை
வெம்புலி நோக்குபு வெகுண்டு பாய்தர
வம்புடைப் பொதும்பரின் மறைந்து பார்க்குமே.

இ-ள். உம்பரின் ஓங்கும் அ வரையின் உச்சி தோய் - ஆகாயத்தில் உயர்ந்த அம்மலையினுச்சியிலே படிந்த,—விம்ப வெண் மதியயின் விளங்கு நவ்வியை - வட்டமாகிய வெள்ளிய சந்திரனிடத்து விளங்கும் மானை,—வெம் புலி நோக்குபு - கொடிய புலி பார்த்து,—வெகுண்டு - கோபித்து,—பாய்தர - பாய்ந்துகொன்றுண்ணும்படி,—வம்பு உடைப் பொதும்பரில் மறைந்து பார்க்கும் - நறுமணத்தையுடைய சோலையிலே மறைந்து நின்று (சமையம்) பார்க்கும். எ-று.

பாய்தர உபசாரம். இது தொடர்புயர்வுநவிற்சியோடுகூடிய மயக்கவணி. (௬௮)

நோக்கிவண் குவளைகுற் றிதழு டக்கொடு
காக்குமென் றுணருறீஇக் கரிந்த கைம்மலர்
சேக்கவொண் சம்பகம் பறிக்குஞ் செல்வியர்
நீக்குமெல் லிழைச்சுட ரெங்கு நீளுமே.

இ-ள். நோக்கி வண் குவளை குற்று - (தங்கண்களையொத்தமையை) நோக்கிக் குவளைமலர்களைப் பிடுங்கி,—இதழ் நுடக்கொடு காக்கும் மென் துணர் உறீஇக் கரிந்த கை மலர் சேக்க - அவற்றின் இதழ்கள் நுடக்கத் தோடு காக்கின்ற மெல்லிய தாதுக்கள் உறப்பெற்றுக் கறுத்த கைமலர்கள் சிவக்கும்படி,—ஒண் சண்பகம் பறிக்கும் செல்வியர் - ஒள்ளிய சண்பக மலர்களைப் பறிக்கின்ற சிறுபெண்கள்,—நீக்கும் மெல் இழைச் சுடர் எங்கும் நீளும் - கழற்றிய மெல்லிய ஆபரணஒளி எங்கும் பரக்கும். எ-று.

குற்றுக் கரிந்த, உறீஇக் கரிந்த எனத் தனித்தனி முடிக்க. கறுத்த கைம்மலர் சிவக்கும்படி பறிக்குஞ் செல்வியர் என்க. சண்பகப்பூக்களைப் பறித்தற்குத் தடையாயிருத்தலின் ஆபரணங்களைக் கழற்றிவைத்தனர் என்பார் பறிக்குஞ்செல்வியர் நீக்குமெல்லிழை என்றார். இங்ஙனமன்றிப் பொருள்கோடல் பொருந்தாது. நோக்கவண்குவளை எனவும் பாடம். இதற்கு நோக்கம்போன்ற வண்குவளை எனப் பொருள்கூறுக. (௬௯)

பொன்னிதழ் விரிப்பன கணிகள் பொன்மணி
மின்னித ழவிழ்ப்பன பூவை வெள்ளிய
தென்னிதழ் நெகிழ்ப்பன நாகஞ் செம்மணிக்
கொன்னிதழ் குலைப்பன செயலைக் கூடலே.

இ-ள். கணிகள் பொன் இதழ் விரிப்பன - வேங்கைகள் பொன்போலும் முகையை விரிக்கும்,—பூவை பொன் மணி மின் இதழ் அவிழ்ப்பன - காயாமரங்கள் அழகிய நீலமணிபோலும் முகையை அவிழ்க்கும்,—நாகம் வெள்ளிய தென் இதழ் நெகிழ்ப்பன - புன்னைகள் வெள்ளியையொத்த அழகிய முகையை நெகிழ்க்கும் - செயலைக் கூடல் செம்மணிக் கொன் இதழ்

குலேப்பன - அசோகமரச்சோலைகள் மாணிக்கம்போன்ற பெருமைபொருந்திய மூகையைக் குலேக்கும். எ-று.

இதழ் என்பன ஆகுபெயர். இதில் விரிப்பன முதலிய வினைகளால் வேங்கை பொன்முடிச்சுக்களை விரித்து வைத்திருக்கின்றன என்பதும், காயா நீலமணிமுடிச்சுக்களை அவிழ்த்து வைத்திருக்கின்றன என்பதும், நாகம் வெள்ளிமுடிச்சுக்களை நெகிழச்செய்து வைத்திருக்கின்றன என்பதும், அசோகு மாணிக்கமுடிச்சுக்களைக் குலேத்துவைத்திருக்கின்றன என்பதுந் தொனித்தல் காண்க. இது பின்வருநிலை என்னுமலங்காரம். (எ0)

வெருப்பிடித் தூறுரு வண்ண மிக்கவா
னுருப்பிடித் தயல்செலா வொருவன் பார்வையை
விருப்பிடித் ததனிடை விடாதிவ் வெற்பிடைத்
திருப்பிடித் தொருகணஞ் சிறைசெய் திட்டதே.

இ-ள். வெருப்பிடித்து ஊறு உருவண்ணம் மிக்க ஆன் உருப்பிடித்து - அச்சமுற்று இடையூறடையாதபடி மிக்க தேனுவின் வடிவமொன்றையேபற்றி,—அயல் செலா ஒருவன் பார்வையை - வேறொன்றிற் செல்லாத திலீபனுடைய பார்வையை,—இ வெற்பிடைத் திரு - இந்த இமயமலையினழகு,—விருப்பு இடித்து அதனிடை விடாது பிடித்து - விருப்பைக் கெடுத்து அதன்மேற் செல்லவிடாமற் பிடித்து,—ஒருகணம் சிறைசெய்திட்டது - ஒருகணப்பொழுதிற்குத் தடுத்தது. எ-று.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. திரு சிறைசெய்திட்டது என்க. (எக)

ஆயபோ ததிர்திரைக் கங்கை யாற்றயன்
மேயதா யிளம்புத லதனை மெல்லவே
நேயமே பெரிதெழக் கறித்து நெஞ்சுறப்
போயதோர் பொறையகற் புழையி னென்பவே.

இ-ள். ஆய போது - அப்போது,—அதிர் திரைக் கங்கை ஆறு அயல் மேய தாய் இளம் புதலதனை - அதிருகின்ற திரையினையுடைய கங்கையாற்றினயலிலேபொருந்திய சுத்தமாகிய இளம்புதலை,—நேயம் பெரிது எழ மெல்லக் கறித்து - அன்பு மிகவும் எழுதலால் மெல்லக் கடித்துக்கொண்டு,— ஓர் பொறையகல் புழையில் நெஞ்சுறப் போயது - ஒரு துறுகல்லையுடைய முழைஞ்சின்கண்ணே விரும்பிச் சென்றது. எ-று.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. அப்பொழுது என்றது திலீபன்பார்வையைத் திருப்பிடித்துச் சிறைசெய்தபொழுது என்றபடி. (எஉ)

மதக்கரி மத்தகம் வகிர்ந்து மாறுரு
திதக்கதிர் நித்தில மெடுக்கும் வாளுகிர்க்

கதக்கலிச் சீயமொன் றெழுந்து கன்றிய
விதக்கதி யொடுமெதன் மெய்யிற் பாய்ந்ததே.

இ-ள். மதக் கரி மத்தகம் வகிர்ந்தும் மாறு அறாது இதக் கதிர் நித்திலம் எடுக்கும் - மதத்தையுடைய யானையின் மத்தகத்தைப் பிளந்தும் பகை நீங்காது இனிய ஒளியையுடைய முத்துக்களை எடுக்கின்ற,— வாள் உகிர்க் கதக் கலிச் சீயம் ஒன்று எழுந்து - கூரிய நகத்தையும் வலிய முழக்கத்தையுமுடைய சிங்கம் ஒன்று எழும்பி,—கன்றிய விதக் கதியொடும் - கோபித்த விதம்பொருந்திய கதியோடும் —அதன் மெய்யிற் பாய்ந்தது - அக்காமதேனுவினுடைய மேனியிலே பாய்ந்தது. எ-று.

எடுக்கும் சீயம் என முடிக்க. மத்தகத்தைப் பிளந்து நித்திலத்தை எடுக்கத்தக்க கூரிய நகங்களையுடையதென்பார் வாளுகிர்.......சீயமென்றார். மத்தகம் - யானையின் றலைக்கட்புடைத்தவோருறுப்பு. (எங)

கட்புலம் பிறிதுறு காவ லான்செவிக்
குட்புகுந் துளத்திடை யுருமி னொன்றிடப்
பெட்புறு முடலினிற் பிரிதல் போலுயிர்
கொட்புறு படரினா குளறி வீழ்ந்ததே.

இ-ள். கட்புலம் பிறிது உறு காவலான் செவிக்கு உள் புகுந்து - தன் கட்புலமானது பிறிதிலேசென்ற அரசனுடைய செவிவழியாக உள்ளே புகுந்து,—உளத்திடை உருமின் ஒன்றிட - மனத்தின்கண் இடிபோலப் போய்ப் பொருந்தும்படி,—உயிர் பெட்பு உறும் உடலினிற் பிரிதல்போல் - உயிரானது விரும்பப்படுகின்ற உடம்பினின்றும் பிரிதற்கட்சுழற்சிபோல,—கொட்பு உறு படரின் - சுழலுகின்ற வருத்தத்தோடும்,—நா குளறி வீழ்ந்தது - நாக்குளறி விழுந்தது.

பிறிது வினைப்பெயர்; இமயமலை. படரின் ஆ குளறி வீழ்ந்தது எனக் கண்ணழிப்பினு மமையும். (எச)

துடிக்குமா நிலைகொடு சுடர்க்க ணோக்கமு
னிடிக்குமா சிலையொடு மிடங்கை முன்செல
வடிக்குமா கலைதெரி வலங்கை வான்கணை
பிடிக்குமா வாகுமேற் பின்சென் றிட்டதே.

இ-ள். துடிக்கும் மா நிலைகொடு - (அதன் குளறுதலைக்கேட்ட சமையத்திற்றிலீபன்) பதறுகின்ற பெரிய தன்மையைக்கொண்டு,—சுடர்க்கண் நோக்கமுன் - ஒளிபொருந்திய கண்ணாலே பார்க்கமுன்,—இடங்கை இடிக்கும் மா சிலையொடும் முன்செல - இடக்கையானது ஒலிக்கின்ற பெரிய வில்லோடும் முன்னேசெல்ல,—வடிக்கும் மா கலை தெரி வலங்கை - தெளிந்த பெரிய தனுர்வேதத்தை ஆராய்ந்த வலக்கையானது,— வான் கணை

பிடிக்குமா - பெரிய கணையைப் பற்றும்பொருட்டு,—வாகுமேல் பின் சென்றிட்டது - தோளின்மேலாகப் பிற்பக்கத்திற் சென்றது. எ-று.

நோக்கமுன் என்பது விரைவுதோன்ற நின்றது. கையின்பயிற்சிதோன்ற, கலையாராய்தலாகிய அரசன்றொழிலை அதன்மேலேற்றிக் கூறினார். பின் - முதுகு. (எ௫)

வெற்றிசெய் தனுவொடும் விரைந்து வீறொடு
மெற்றக முன்புகுந் திடங்கை யென்செயும்
பொற்றொழிற் றூணிவாய்ப் பகழிப் புங்கமேற்
பற்றிய வக்காம் பந்த மாயதே.

இ-ள். வெற்றிசெய் தனுவொடும் வீறொடும் விரைந்து எல் தக முன்புகுந்து இடங்கை என் செயும் - வெற்றியைத்தருகின்ற வில்லோடும் பெருமிதத்தோடும் விரைந்து விளக்கம்பொருந்த முன்னேபுகுந்து இடக்கை யாது செய்யும்.—பொன் தொழில் தூணி வாய்ப் பகழிப் புங்கமேற் பற்றிய அக்கரம் - (பின்னேசென்று) பொன்னாலாகிய தொழிலமைந்த அம்பின் குதையிற்பற்றிய அவ்வலதுகரமானது,—பந்தமாயது - பந்தமுற்றது. எ-று.

பந்தம் - அம்பிற்பற்றியபடியே அசைவுறாதுநிற்றல். பெருமிதம் சிங்கத்தை எய்து கொல்லுவேனென்ற பெருமிதம்; முதலின் குணம் சினைமேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. இனி அழகு எனப் பொருள்கொண்டு வலங்கை கணை கோத்தற்கேற்ப விற்பிடிக்குமழகு எனினுமாம். என் என்பது பயனின்மைகுறித்து நின்றது. "கற்றதனாலாயபயனென்" என்புழிப் போல. மேற்செய்யுளை அனுவதித்து முன்புகுந்து என்றார். (எசு)

செருப்பட லின்மையிற் றிருகித் தன்னையே
யருப்பட வெழுந்தெழுந் தகத்து வெஞ்சின
நெருப்பட நின்றன னிருமித் தந்நிலை
யுருப்பட வெழுதிய வோவ மொத்தரோ.

இ-ள். செருப் படல் இன்மையின் தன்னையே திருகி - (திலீபன்) போருண்டாதலின்மையினாற் றன்னோடே முறுகி,— வெம் சின நெருப்பு அருப்பட அகத்து எழுந்து எழுந்து அட - கொடிய கோபாக்கினியானது வெளிதோன்றாமல் உள்ளே எழுந்தெழுந்து வருத்த,—நிருமித்து அ நிலை உருப் பட எழுதிய ஓவம் ஒத்து நின்றனன் - (மனத்தில் இவ்வாறு எழுத வேண்டுமென்று) நியமித்து (அவன் நின்ற) அந்நிலையான ஒரு உருவமமையும்படி எழுதிய சித்திரத்தை ஒத்து நின்றான். எ-று.

நிலை இயல்பு; என்றது இடக்கை வில்லோடு முன்சென்றபடியும், வலக்கை பின்சென்று குதையைப்பற்றிப் பந்தமுற்றபடியுமாகிய அவ்வியல்பை.

எழுதுதல் ஈண்டுத் தொழிலுறச்செய்தல் என்னும் பொருள்பட நின்றது. அந்நிலே உருப்பட எழுதிய ஓவம் என்பதற்கு அவ்விடத்தே (அவ்வாறுன) உருவமமையும்படி எழுதிவைத்த ஓவம் எனினுமாம். (எஎ)

முற்பதந் தடமுக மொய்ப்ப மூரிய
பிற்பதங் கறுவிவென் பிடிப்ப வான்மிசைப்
பொற்பொடு மாறறப் பொலிந்த கோளரி
சொற்பயன் வரவெதிர் சொல்லன் மேயதே.

இ-ள். முன் பதம் தடமுகம் மொய்ப்ப - முன்காலானது விசாலமாகிய முகத்திலே நெருங்கிப் பற்றவும்,— மூரிய பின்பதம் கறுவி வென் பிடிப்ப - வலிய பின்காலானது கறுவுதலுற்று முதுகைப் பிடிக்கவும்,—ஆன் மிசை பொற்பொடு மாறு அறப் பொலிந்த கோளரி - தேனுவின்மீது அழகோடு தனக்கு எதிரின்றிப்பொலிந்த சிங்கமானது,—சொல் பயன் வர எதிர் சொல்லல் மேயது - தான் கூறுஞ் சொற்கள் பொருட்சிறப்பமையும்படி (திலீபனுக்கு) எதிரே சொல்லத் தொடங்கிற்று. எ-று.

ஒடு உருபை ஆனுருபின் பொருளாக்கினு மமையும். சொற்பயன்வர என்பதற்கு சொல்லிற் பயனுண்டாக எனினுமாம். (எஅ)

தெவ்வடு சிலேயினேத் திருகி யூன்றினே
வெவ்வவான் பகழியின் வலக்கை நீட்டினே
வெவ்விய நின்வலி விறல்வி டாதுபோ
யெவ்வயி னிகழ்ந்ததை யாரை யேற்றதே.

இ-ள். தெவ் அடு சிலேயினேத் திருகி யூன்றினே - பகைவரைக் கொல்லுதற்குக் காரணமாகிய வில்லே (என்னேடு) மாறுபட்டு ஊன்றினுய்,— வெவ்வ வான் பகழியின் வலக்கை நீட்டினே - எடுக்கும்படி பெரிய அம்பின்கண் வலக்கையை நீட்டினுய்,—வெவ்விய நின்வலி விறல் விடாதுபோய் எவ்வயின் நிகழ்ந்தது - கொடிய உனது வலியானது வீரத்தை நீங்காதுசென்று எவ்விடத்து நடைபெற்றது,—யாரை ஏற்றது - யாரை எதிர்த்தது. எ-று.

உன்வலி முன்புறத்துச் சிலேயிலும் நடைபெறவில்லே, பின்புறத்து அம்பிலும் நிகழவில்லே என்பார் எவ்வயின் நிகழ்ந்ததை என்றும், தன்னே எதிர்க்கமாட்டாதுபோயிற்று என்பது போதர யாரையேற்றது என்றும் இகழ்ந்து கூறிற்று என்க. (எகூ)

எய்வதின் ருயினு மெமது மேலிடர்
செய்வதின் றுறுவலி வென்றித் தேகவோர்
தெய்வதம் பொரினுநீ டிறலெற் சேர்தர
நொய்வதன் மேனியே நோக்கி நிற்குமே.

இ-ள். எய்வது இன்று ஆயினும் - எய்தற்றொழில் இப்பொழுது (உனக்குக்) கைகூடுமாயினும்,—எமது மேல் இடர் செய்வது இன்று - (அவ்வம்பு) எம்மீது (வந்து) யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யமாட்டாது,—உறுவலி வென்றித் தேக மோர் தெய்வதம் பொரினும் - மிக்க வலியையும் வென்றியையுமுடைய தேகத்தினைக்கொண்ட ஒரு தெய்வந்தான் வந்து என்னோடு பொருதாலும்,—நீள் திறல் என் சேர்தர நொய்வு அதன் மேனியை நோக்கி நிற்கும் - அதனது மிக்க வலி என்னை அடைய மெலிவு அதன் தேகத்தை அடையும். எ-று.

நோக்கி நிற்கும் எனவே அடையும் என்பது தாற்பரியமாயிற்று. முன் பலரை வென்ற வலியுடைத்தாயினும் என்பார் உறுவலிவென்றித்தேகம் என்றார். வலியாலடைந்தவென்றி எனினுமாம். (௮௦)

மேக்குயர் பாதவம் வேரி னோடிறத்
தாக்குகாற் பெருவலி சையத் தாகுமோ
காக்குமிவ் வானின்மேற் கரந்த சிந்தையை
நீக்குதி பெயருதி நெறியி னீங்கியே.

இ-ள். மேக்கு உயர் பாதவம் வேரினோடு இறத் தாக்கு காற் பெருவலி சையத்து ஆகுமோ - மேலே உயர்ந்த மரத்தை முதலோடுங் கெடும்படி தாக்குகின்ற காற்றினது பெரிய வலிமை மலைக்கட் சென்றெய்துமோ? (எய்தாது ஆதலால்),—காக்கும் இ ஆனின்மேல் கரந்த சிந்தையை நீக்குதி நெறியின் நீங்கிப் பெயருதி - நின்னாற் காக்கப்படுகின்ற இப்பசுவின்மீது பதிந்து மறைந்த நினைவை நீக்கி நின்றவவொழுக்கத்தினின்றும் நீங்கிப் பெயர்ந்து (நின்னூர்க்குப்) போகுதி. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. சிந்தை ஆகுபெயர். காற்றின்வலி மரத்திலன்றி மலையிற் செல்லாமைபோல உன்வலி மெலியாரிடத்தன்றி வலியேனாகிய என்மாட்டுச் செல்லாது என்பதுதோன்ற நின்றமையின் முன்னிரண்டடியும் பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். (௮௧)

செய்யன நெறியுளாய் தெரிக்கி னென்னைநீ
வெய்யவன் கொடுந்தொழில் விலங்கென் றெண்ணலை
நொய்யன புன்றொழி லாற்கி லாநெறித்
துய்யன கணத்தினிற் றோன்றி னேனரோ.

இ-ள். செய்யன நெறியுளாய் - செம்மையான நெறிபொருந்திய அரசனே!—என்னைத் தெரிக்கின் - என்னை உனக்குத் தெரிவிக்கின்,—வெய்யவன் கொடுந் தொழில் விலங்கு என்று எண்ணலை - நீ என்னை வெவ்விய வலிய கொடுந்தொழிலையுடைய விலங்கு என்று நினையாதே,—நொய்யன புன் தொழில் ஆற்கிலா - அற்பமாகிய இழிதொழிலைச் செய்யாத,—நெறி துய்யன - ஒழுக்கத்தாற் றூய்மையான,—கணத்தினில் தோன்றினேன் - பூதங்களுள்ளே பிறந்துள்ளேனென்றெண்ணுக. எ-று.

செய்யன நெறி - கோடாநெறி. கொடுந்தொழிலை இழிந்ததென்றெண்ணுதல் நல்லொழுக்கமுடையார்கண்ணதாகலின் செய்யன நெறியுளாய் என்றும், இப்பசுவைக் கோறலாகிய கொடுந்தொழிலை இயற்றுதலால் விலங்கென்றெண்ணற்க என்பது தோன்றப் புன்றொழிலூற்கிலா......... கணத்தினிற்றோன்றினேனென்றுங் கூறிற்று. என்னை என்பது சிங்க நோக்குப்போலத் தாப்பிசையாய் நின்றது. என்று எண்ணுக என்பன அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டன. (௮௨)

அலைப்படு கருணையென் றாதை யேவட
கலைப்படு பொருளெலா முணர்ந்து காஞ்சன
மலைப்படு சிலையினன் வழங்கு பேரரு
ணிலைப்படு குரிசில்பேர் நிகும்ப னென்பவே.

இ-ள். அலைப்படு கருணை என் தாதை - கடல்போன்ற கருணையையுடைய என்றந்தையானவன்,—வடகலைப்படு பொருளெலாம் உணர்ந்து - வடநூலிலேயுள்ள பொருள்களெல்லாவற்றையுங் கற்றுணர்ந்து,—காஞ்சன மலை படு சிலையினன் வழங்கு பேரருள் நிலைப்படு குரிசில் - மகாமேரு மலையாகப் பொருந்திய வில்லையுடைய சிவபிரான்கொடுத்த பேரருளிலே நிலைத்த தலைவன்,—பேர் நிகும்பன் என்ப - அவர்பேர் நிகும்பன் என்பர். எ-று.

அலை-ஆகுபெயர். உணர்ந்து நிலைப்படுகுரிசில் என இயையும். என்ப என்றான்; பெரியோர் பெயர் கூறலாகாமை கருதி. (௮௩)

திருத்துவெண் புகழுல கெங்குஞ் சேண்பட
விருத்துகும் போதர னென்னும் பேரினேன்
மருத்துவன் முதலினோர் வணங்கு மன்றுறை
நிருத்தன தேவலே நிலைமை யின்னதே.

இ-ள். திருத்து வெண் புகழ் உலகு எங்கும் சேண்பட இருத்துகும் போதரன் என்னும் பேரினேன் - திருத்தமாகிய வெள்ளிய புகழை உலகமெங்கும் பரக்கும்படிவைத்த கும்போதரனென்னும் பெயரையுடையேன்,—மருத்துவன் முதலினோர் வணங்கும் மன்று உறை நிருத்தனது ஏவல் - இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் வணங்குகின்ற கனகசபையிற்பொருந்திய நடராசமூர்த்தியின் ஏவலாளன்,—நிலைமை இன்னது - எனது நிலைமை இத்தன்மைத்து. எ-று.

திருத்து வலித்தல்விகாரம். நிருத்தனுடைய ஏவலாலேயே இந்நிலையானது என்று நான்காமடிக்குப் பொருள்கூறுதல் சிறப்பின்று. ஏகாரங்களுள் முன்னையது பிரிநிலை; பின்னையது அசைநிலை. (௮௪)

வெவ்வுரு வாகிய வேழக் கன்றியு
நொவ்வுரு வாகுமெவ் வுயிர்க்கு நொய்துளம்

வவ்வுரு வழித்திடும் வலிய சிங்கமா
மிவ்வுரு வெடுத்தமை யியம்பக் கேட்டியால்.

இ-ள். வெம் உரு ஆகிய வேழக்கு அன்றியும் - (கண்டார் அஞ்சும்) கொடிய வடிவத்தையுடைய யானைக்கேயல்லாமலும்,—நொ உரு ஆகும் எ உயிர்க்கும் - துன்பத்தைத்தரும் வடிவத்தையுடைய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும்,—நொய்து உளம் வவ்வு உரு அழித்திடும் வலிய சிங்கமாம் இ உரு எடுத்தமை இயம்பக் கேட்டி - விரைவில் மனத்தைக் கவருகின்ற அச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற வலிய சிங்கமாகிய இந்த வடிவை எடுத்தவாற்றையும் (யான்) சொல்லக் கேட்குதி. எ-று.

வேழக்கு என்புழி அத்தும் இன்னுமாகிய சாரியைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. நொவ்வுருவாகுமெவ்வுயிரும் என்றது புலி முதலியவற்றை.

உரியவா மகவினின் முண்டத் துற்றகண்
ணெரியினு னாடொறு மெண்ணப் பட்டது
கரியமா றுயின்றுள தருவின் காட்சிய
தரியநான் முகன்றரு தருவி னன்றது.

இ-ள். முண்டத்து உற்ற கண் எரியினன் உரிய ஆம் மகவினின் நாடொறும் எண்ணப் பட்டது - நெற்றியிற்பொருந்திய அக்கினிக்கண்ணை யுடையராகிய சிவபிரானால் தமக்குரிய மகவைப்போல எப்பொழுதும் நினைக்கப்பட்டது,—கரிய மால் துயின்றுள தருவின் காட்சியது - (அதுவுமன்றிக்) கரிய வடிவத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி நித்திரைசெய்கின்ற ஆலமரம்போலும் தோற்றத்தையுடையது,—அரிய நான்முகன் தரு தருவின் ஆன்றது - அரியதான பிரமாவினாற் றரப்பட்ட கற்பகதருவினு மகன்றுள்ளது. எ-று.

வருஞ்செய்யுளு மிதுவு மொருதொடர். கண்ணெரியினன் என்பதை எரிக்கண்ணினன் என விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக. மக - குமரன். (அசு)

மணிக்கவி னுமையவள் கொங்கை மாமய
வணிக்குடத் தமுதமே யருத்த வார்ந்தது
கணிப்பருந் தேவராற் காண்டற் கொத்தது
தணிப்பில்சீ ருடையதித் தேவ தாருவே.

இ-ள். மணிக் கவின் உமையவள் கொங்கை மாமய அணிக் குடத்து அமுதம் அருத்த ஆர்ந்தது - மரகதமணிபோலும் அழகையுடைய உமாதேவியார் தனது முலையினது பெரிய மயமாகிய குடத்தினாலே நீரையூட்ட உண்டு வளர்ந்தது,—கணிப்பு அரும் தேவரால் காண்டற்கு ஒத்தது - அளவில்லாத தேவர்களால் நன்குமதித்து நோக்குதற்கேற்றது,—தணிப்பு இல் சீர் உடையது - குறைவில்லாத சிறப்பையுடையது,—இத் தேவதாரு - இத் தேவதாருவிருக்கம். எ-று.

மூலையாகிய குடத்தாலே பாலை ஊட்ட உண்டது எனவு மொருபொருள்தோன்ற நின்றது. இப்பொருட்கு அமுதம் பால். சீர் என்றது அதன் சோபை, பொன்னிறம், பரிமளம் முதலியவற்றை. (௮௭)

புன்றொழிற் புலியொடு பொருத போர்மதக்
குன்றுரிஞ் சலினிது வடுவிற் கூடலாற்
கன்றினள் கண்ணுதற் கடவுள் பாகமே
யொன்றியெவ் வுலகமு முதவுங் கன்னியே.

இ-ள். இது - (இவ்வாறான அருமை பெருமைகளையுடைய) இந்தத் தேவதாருவானது,—புன் தொழில் புலியொடு பொருத போர் மதக்குன்று உரிஞ்சலின் - (கொலையாகிய) இழிதொழிலையுடைய புலியோடு செய்த போரையுடைய யானை உரிஞ்சுதலினாலே,—வடுவில் கூடலால் - வடுவோடு பொருந்திற்று; அதனால்,—கண்ணுதற் கடவுள் பாகம் ஒன்றி எவ்வுலகமும் உதவும் கன்னி - சிவபெருமானுடைய ஒரு கூற்றிலேபொருந்தி எல்லாவுலகத்தையும் ஈன்ற உமாதேவியார்,—கன்றினள் - வருத்தமுற்றார். எ-று.

கூடலாற் கன்றினள் என இயையும். உம்மை முற்று. (௮௮)

எம்பரம் பொருளுமை யின்ன னீக்குவான்
கும்பவன் வயினவென் றென்னைக் கூவுறா
வும்பல்வெம் பகையதா வுருக்கொ ணீயென
நம்பன்முன் சிங்கமாய் நடந்திட் டேனரோ.

இ-ள். எம் பரம் பொருள் - எம்முடைய பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான்,—உமை இன்னல் நீக்குவான் - உமாதேவியாருடைய (அத்) துன்பத்தை நீக்கும்படி,—வன் கும்ப வயின என்று என்னைக் கூவுறா - வலிய கும்போதரனே என்று என்னை அழைத்து,—நீ உம்பல் வெம்பகையதாய் உருக்கொள் என - நீ சிங்கமாக வடிவுகொள்ளுதி என்று கூற,—நம்பன் முன் சிங்கமாய் நடந்திட்டேன் - நான் அவர்முன்னே அதன்வடிவமாய்ச் சென்றேன். எ-று.

வன்மை வயிற்றிற்கடை. நீக்குவான் கூவுறா என இயையும். பரம் - சிரேட்டமானது. (௮௯)

அவ்வயி னிதனைநீ யடைந்து காவென
வெவ்வயி னுணவென வேண்ட நிற்கெதிர்
கவ்வையி னுயிரெலா மென்னக் கைதொழா
விவ்வயின் வைகின னெண்ணில் காலமே.

இ-ள். அ வயின் இதனை நீ அடைந்து கா என - அவ்விடத்தே இத் தேவதாருவையடைந்து நீ காக்குதியென்று (சிவபிரானென்னைநோக்கி)

ஆஞ்ஞாபிக்க (அதுகேட்ட யான்),—எ வயின் உணவு என - (எனக்கு) எவ்விடத்தில் உணவு (கிடைக்கும்) என்று வினவ,—நிற்கு எதிர் கவ்வையின் உயிரெலாம் என்ன - (அதற்கு அவர்) உனக்கு எதிர்ப்படுகின்ற கொள்கையையுடைய உயிர்களெல்லாம் (உணவாகும்) என்று கூற,—கைதொழா - (நன்றென்று) கைகூப்பி வணங்கி, — எண்ணில் காலம் - அளவில்லாத காலமாக, — இ வயின் வைகினேன் - இங்கே (உணவுக்கு யாதாயினுமொரு பிராணியும் வாராதோ என்று) இருந்தேன். எ-று.

தேவதாரு சிங்கத்தின் முன்னே நிற்றலின் இது எனச் சுட்டிக்கூறிற்று.

மன்றுகா ணடன்மொழி வழங்கு மன்றுதொட்
டின்றுகா றும்பெரும் பசியி னெய்தினே
னொன்றுகா வதமுயி ருறாவிக் கானிது
நன்றுகா விதியினார் நடத்த வந்ததே.

இ-ள். ஒன்று காவதம் உயிர் உறா இக்கான் - ஒருகாததூரம்வரையில் உயிர்கள் (எனக்கஞ்சி) வராத இக்காட்டிலே,—மன்று காண் நடன் மொழி வழங்கும் அன்றுதொட்டு இன்றுகாறும் - கனகசபையிலே காணப்படும் திருநடனத்தையுடையவராகிய சிவபிரான் சொன்ன அற்றைநாட்டொடங்கி இன்றுவரைக்கும் (இதனைக் காவல்செய்துகொண்டு),—பெரும் பசியின் எய்தினேன் - பெரும்பசியோடிருந்தேன்,—இது நன்று உகா விதியினார் நடத்த வந்தது - இப்பசுவானது நன்மையை நீக்கி விதிசெலுத்த (எனக்கு உணவாக) வந்தகப்பட்டது. எ-று.

காணல் செய்தலுமாம். உகா என்பதனை இறுதிதொக்க பெயரெச்சமாக்கி, சிங்கந் தன்னூழைப் புகழ்ந்துரைத்ததாகக் கோடலுமாம். (கக)

இமநெடுங் கதிரோனு மமுத மின்புறத்
தமநடந் தயிலவெத் தினமுஞ் சாருமோ
நமனடும் பதத்தின னவின்ற வாய்மையும்
சமனுமிவ் வானுயிர்த் தலையி னின்றவே.

இ-ள். இமநெடுங்கதிரோனும் அமுதம் - சந்திரனாகிய அமுதம்,—தமம் நடந்து இன்பு உற அயில - இராகுசென்று இன்பம் மிகும்படி உண்ணுதற்கு,—எத்தினமும் சாருமோ - எப்பொழுதும் கிடைக்குமோ (கிடையாது என்றபடி);—நமன் அடும் பதத்தினன் நவின்ற வாய்மையும் - இயமனை (உதைத்துக்) கொன்ற பாதத்தினையுடைய சிவபெருமான் கூறிய வார்த்தையும்,—சமனும் இ ஆன் உயிர்த்தலையில் நின்ற - இயமனும் இப்பசுவின் உயிரிடத்திலே நின்றன. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. வாய்மை எதிர்ப்பட்ட உயிர் உனக்கு உணவு என்றது. இப்பசுவாகிய உணவு பசியோடிருந்த எனக்கு எப்பொழுதுங்

கிடையாது என்பதுதோன்றநின்றமையின் முன்னைய இரண்டடியும் பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம், வாய்மை சமன் என்னு மிருதிணைச் சொல்லுங் கலந்தெண்ணப்பட்டு இழிவினால் அஃறிணைமுடிபேற்றன. "பலவயினானு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெய ரஃறிணைமுடிபின செய்யுளுள் ளே" என்பது சூத்திரம். (௫௨)

உருப்பமீக் கொண்டிட வுதரத் தூறுசெய்
நெருப்பையிங் கிதன்புலா னீரி னான்மிகும்
விருப்புற வவித்தலை யன்றி வேறிலேன்
திருப்புதி கருத்தினைத் தெளியுஞ் சிந்தையாய்.

இ-ள். உருப்பம் மீக்கொண்டிட உதரத்து ஊறுசெய் நெருப்பை - வெப்பம் மேற்பட வயிற்றிலேயிருந்து வருத்துகின்ற நெருப்பை,—இங்கிதன் புலானீரினால் - இதனுடைய புலானீரினாலே.—மிகும் விருப்பு உற அவித்தலை அன்றி - மிக்க விருப்பம்பொருந்தத் தணித்தலையன்றி,—வேறு இலேன் - வேறு கருத்துடையேனல்லேன்; ஆகலால்,—தெளியும் சிந்தையாய் - ஆராய்ந்துணரவல்ல மனத்தையுடையாய்,—கருத்தினைத் திருப்புதி - (ஆனின்மீது வைத்த நின்) கருத்தை (இனித்) திருப்புதி. எ-று.

உதரத்தூறுசெய்நெருப்பு - உதராக்கினி. நெருப்பைத் தணிப்பது நீராதலின் புலானீரினால் என்றார். புலானீர் - இரத்தம். ஊறு - உபசாரம். செய்யத்தக்கது இது செய்யத்தகாதது இது என்று ஆராய்ந்துணரவல்ல மனமுடையாய் என்பது போதரத் தெளியுஞ்சிந்தையாய் என்றும், அவ்வாறான சிந்தையையுடைய நீ யான் இதுகாறும் கூறியவற்றாற் பசுவை உண்ணுதலாகியஇது செய்யத்தக்கது என்பதை நன்கு உணர்ந்திருப்பாய் ஆதலால் இதன்மீது வைத்த உன்மனத்தைத் திருப்புதி என்பது போதரத் திருப்புதிகருத்தினை என்றுங் கூறிற்று. (௫௩)

காப்புள படையினாற் காப்ப தாம்பொருள்
காப்பவன் முயலவுங் கைய கன்றதேற்
காப்பறு மதுசகங் கரிய தாகவே
காப்பவன் புகழினைக் களைவ தில்லையே.

இ-ள். காப்பு உள படையினால் காப்பது ஆம் பொருள் - காத்தலையுடைய படையினாற் காக்கப்படுவதாகிய பொருள்,—காப்பவன் முயலவும் கையகன்றதேல் - காப்போன் முயலாநிற்கவும் (அம்முயற்சி பயனின்மையாம்வகை) கைகடந்ததேயாயின், — காப்பு அறும் அது - காக்கமுடியாத அது,—சகம் கரியதாக - உலகஞ் சான்றாக,—காப்பவன் புகழினைக் களைவது இல்லை - அவன் புகழைக் கெடுத்தலில்லை. எ-று.

உம்மை சிறப்பு. முயற்றின்மை பற்றியல்லது பயனெய்தாமைபற்றி உலகம் பழியாதென்னுங் கருத்தாற் சகங்கரியதாகவே எனக் கூறிற்று.

"பொறியின்மையார்க்கும்பழியன்றறிவறிந்—தாள்வினையின்மைபழி" என்றார் பிறரும். (௯௪)

ஆதலா னின்பெரு வலியு மாற்றலிற்
பேதியா காப்பினிற் பிழையு மில்லையால்
வாதியா மனத்தினை வருத்தி டாதுணர்
நீதியாய் சேறெென வறைந்து நின்றமை.

இ-ள். ஆதலால் - ஆதலினால்,—நின் பெருவலியும் - உன்னுடைய பெரிய வலிமையும்,—ஆற்றலில் பேதியா - செய்கையினாற் பேதமடையாது,—காப்பினில் பிழையும் இல்லை - உன்னுடைய காவலின்கண்ணுங் குற்றமில்லை,—வாதியா மனத்தினை வருத்திடாது - வாதஞ்செய்து மனத்தைவருத்தாமல்,—உணர் நீதியாய் சேறு என அறைந்து நின்றது - அறிந்த நீதியையுடையாய் செல்லுதி என்று சொல்லி நின்றது. எ-று.

ஆல் அசைநிலை. உம்மைகளுள் முன்னையது சிறப்பு; பின்னையது எச்சம். உணர்நீதியாய் என்பது "கழிந்தபற்றுடை" என்பதுபோல நின்றது. உணர் என்பதை முற்றாக்கிப் பொருள்கோடலுமொன்று. (௯௫)

வேறு.

அனைய சொற்றிறங் கேட்டுள வற்புத வரச
னினையு யிர்க்கிடை கரந்துநின் றியாவையு மியற்று
முனிவ னிற்றரு செயலிதென் றுணர்ந்தபின் முன்னே
தனைவ ருத்திய சிந்தையைச் சிறிதினிற் றவிர்ந்தான்.

இ-ள். அனைய சொல் திறம் கேட்டுள அற்புத அரசன் -|அவ்வாறாகிய (சிங்கத்தினது) சொற்றிறங்களைக்கேட்ட அதிசயத்தையுடைய திலீபமகாராசன்,—இது - இச்சம்பவம்,—இனை உயிர்க்கு இடை கரந்துநின்று யாவையும் இயற்றும் முனிவனின் தருசெயல் என்று உணர்ந்தபின் - வருந்துகின்ற ஆன்மாக்களினுள்ளே மறைந்துநின்று எல்லாவற்றையுஞ் செய்கின்ற சிவபெருமானாலே தரப்பட்ட செயல் என்று உணர்ந்தபின்பு,— முன்னே தனைவருத்திய சிந்தையைச் சிறிதினில் தவிர்ந்தான் - முன்னே தன்னை வருத்திய மனத்திலுள்ள அபிமானத்தைச் சிறிதாக நீக்கினான். எ-று.

சிந்தை - ஆகுபெயர். இ'து கடவுளுடைய செயலென்று உணர்ந்தபின்பு தன்னைவருத்திய க்ஷத்திரியாபிமானத்தைச் சிறிது தவிர்ந்தான் என்பார் முனிவனிற்றருசெயலிதென்றுணர்ந்தபின்முன்னே - தனைவருத்தியசிந்தையைச்சிறிதினிற்றவிர்ந்தான் என்றார். முன்என்றது பந்தனையுற்றகாலத்தை.

மிகுதற் கொத்துள வலிதடைப் பட்டுளேன் விளம்ப
னகுதற் கொத்துள தேனுநீ சிந்தையு ணயத்தாற்
புகுதற் கொத்துள வறிவுளை யாதலிற் புகல்கே
னுகுதப் பில்லதோ ருரையினை யெனவிலை துரைக்கும்.

இ-ள். மிருகத்திற்கு ஒத்து உள வலி தடைப் பட்டுளேன் விளம்பல் நகுதற்கு ஒத்து உளதேனும் - (பகையிடத்தே) மேற்படுதற்கிசைந்த வலிமையானது (இப்பொழுது செல்லாது) தடைப்பட்டுள்ளேனாகிய யான் உன்னோடு வாதஞ்செய்தல் சிரிக்கத்தக்கதேயாயினும், —நீ நயத்தால் சிந்தையுள் புகுதற்கு ஒத்துள அறிவுளை ஆதலில் - நீ நன்மையையுடையனவாதலால் என்னுடையசொற்கள் மனத்தினுள்ளே புகுதற்கேற்ற அறிவுடையை; ஆதலால்,—உகு தப்பு இல்லது ஓர் உரையினைப் புகல்கேன் என இஃது உரைக்கும் - நீக்கப்படுகின்ற வழுவில்லாத ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றேனென்று சொல்லிப் பின் இதனைச் சொல்லுவான்: எ-று.

வலியிலார்கூற்றை இகழ்ந்துரைப்பது அறிவிலார்செயலன்றி நின்னையொத்த அறிவுடையார் செயலன்றென்பான் சிந்தையுட்புகுதற்கொத்துள வறிவுளை என்றும், தான் கூறுவன நீதியுடையன என்பதும், வழுவில்லன என்பதுந்தோன்ற நயத்தால் என்றும், தப்பில்லது என்றுங் கூறினான். ()

வானை விட்டிடா மகேசன தாணையும் வழுவா
கானை விட்டிடாத் தவத்தினன் யாகமுங் கலையா
வானை விட்டென துடலையே யருந்துதி யென்றான்
றேனை விட்டடி கழுவுதா ருரத்தடந் திறலோன்.

இ-ள். தேனை விட்டு அடி கழுவு தார் உரத் தடம் திறலோன் - தேனை ஒழுகவிட்டுப் பாதங்களைக் கழுவுகின்ற மாலையையணிந்த மார்பினையும் மிக்க வலியையுமுடைய திலீபன்,—ஆனை விட்டு எனது உடலையே அருந்துதி - (சிங்கத்தைநோக்கி) நீ இப்பசுவைவிடுத்து எனதுடம்பையேயுண்டு பசிதீர்குதி,—வானை விட்டிடா மகேசனது ஆணையும் வழுவா - (நீ அங்ஙனஞ்செய்தாற்) பெருமைநீங்காத சிவபெருமானுடைய ஆணையும் வழுவாது,—கானை விட்டிடாத் தவத்தினன் யாகமும் கலையா - வனத்தில் வசிக்கின்ற தவத்தினையுடைய வசிட்டமுனிவரது யாகமுங் கெடாது,—என்றான் - என்றுகூறினான். எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. அருந்துதி உபசாரவழக்கு. மகேசனதாணை பசுவின்மேற்றன்றி "எதிர்ப்பட்டவுயிரையுண்" எனப் பொதுமையினிற்றலால் என்னை யுண்டற்கட்படுமிழுக்கில்லையென்பதுதோன்ற வழுவா என்றும், பசுவையுண்டாற் பாலின்றி யாகம் அழியும்; என்னையுண்டால் அங்ஙனமாகாது என்பான் யாகமுங்கலையா என்றுங் கூறினான். வழுவாது, கலையாது என்பவைகள் ஈறுகெட்டுநின்றன. (கஅ)

வெயிற்கு டைந்துகந் தரத்துறை கருவரி வெளிய
வெயிற்றெ ழும்புது நிலவினை விரிதர நகையா
வியற்செ ழுங்கலை நுண்ணறி வின்னதோ வென்னக்
கயிற்பெ ருங்கதிர்ப் பூணினாற் கடலரி கழறும்.

இ-ள். வெயிற்கு உடைந்து கந்தரத்து உறை கருவரி - சூரியகிரணத்தாலுடைந்துபோய் மலைக்குகையுள்ளே (மறைந்து) உறைந்த இருளானது,—வெளிய எயிறு எழும் புது நிலவினால் இரிதர - வெண்மையாகிய பல்லிலிருந்து எழுகின்ற புதிய நிலவினாலே ஓடும்படி,—நகையா - சிரித்து,—இயல் செழும் கலை நுண் அறிவு இன்னதோ என்று - இலக்கணமமைந்த செழுமையாகிய நூல்களிலே சென்ற (உனது) நுண்ணிய அறிவு இதுதானோ என்று இகழ்ந்து,—அடல் அரி - வலிமைபொருந்திய சிங்கமானது,—கயில் பெருங் கதிர்ப் பூணினாற்குக் கழறும் - மூட்டுவாயையும் பேரொளியையுங்கொண்ட ஆபரணத்தையணிந்தவனாகிய திலீபனுக்குப் பின்னுஞ் சொல்லும். எ-று.

வெயிற்கு என்பது வேற்றுமைமயக்கம். வெயிலாலுடைந்த இருள் நிலவினால் இரிதர என்பது முரண். நூல்களின் நுண்மை அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. "நுண்மாணுழைபுலமில்லான்" என்புழிப்போல. கயில் - அணிகளின் கடைப்புணர்வு. வினாவோகாரம் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றது. (கக)

கந்த வேணிக ரிளமையு நறுமலர்க் கணைக்கை
யந்த வேள்பர வழகுமுற் றுடையை நீடயனார்
தந்த பாருல களிப்பதை நீக்கிவண் டந்த
சிந்தை யேதுகொ னீகொலோ கற்றறி சிறியோன்.

இ-ள். கந்தவேள் நிகர் இளமையும் - கந்தசுவாமியை ஒத்த இளமையையும்,—நறு மலர்க் கணைக் கை அந்த வேள் பரவு அழகும் - நறுமணம் பொருந்திய புட்பபாணங்களைத் தரித்த கையையுடைய அந்த மன்மதனும் துதிக்கும் அழகையும்;—உற்று உடையை - பொருந்தியுடையை,—நீடு அயனார் தந்த பார் உலகு அளிப்பதை நீத்து - பெருமைபொருந்திய பிரமதேவராற்றரப்பட்ட நிலவுலகத்தைப் பரிபாலிப்பதைவிட்டு,—இவண் தந்த சிந்தை ஏது - எனக்கு (உணவாக உன்னைத்) த் தரத் துணிந்த புத்தி எத்தன்மையுடையது?—கற்று அறி சிறியோன் நீகொல் - (செய்வன தவிர்வனவற்றை) படித்தறிதலிலே மூடனாயினோன் நீதானோ. எ-று.

முதனூலிலே "விஹாஈஉ—ஞஃ" எனக் கூறப்படுதலின் கற்றறிசிறியோன் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள்கொண்டாம். கற்றறிசிறியோன் என்பதற்குக் கற்றறிந்தமூடன் எனப் பொருள்கொண்டு நூல்களைக் கற்றறிந்தவனாயினும் அவற்றுட் கூறியவாறு செய்வன தவிர்வனவற்றைப் பகுத்து அறியாதவன் என்பது போதர அங்ஙனங் கூறிற்று எனினுமாம். பசுக்காத்தலால் வரும் அற்பபயனை விரும்பி இளமை, அழகு, உலகளித்தன்முதலிய பயன்களை ஒழித்தல் அதிசயிக்கத்தக்கது என்பது போதரக் கந்தவேணிகரிளமையு........சிந்தையேதுகொல் என்றும், பெரிதும் அநேகமுமான பயனைத்தரும் உடம்பைவிடுத்து, அற்பபயன்றரும் பசுக்காத்தலாகிய ஒரேகாரியத்தைமாத்திரம் விரும்பிச்செய்தலின் உன்னை

விட மூடன் இல்லை என்பது போதர நீகொலோகற்றறிசிறியோன் என்றுங் கூறிற்று. (கOO)

இறத்த னீசெயி னுய்யுமீ தொன்றுமே னையவாம்
பிறந்த லாகிய வுயிரெலாந் துயருறல் பெரிதா
லறத்து நேரிஃ தாய்ந்துணர் பெரிதமர ராடு
மறத்து மாருயி ரடாதுவெங் கண்டிடும் வழக்கோய்.

இ-ள். நீ இறத்தல் செய்யின் ஈது ஒன்றும் உய்யும் - நீ (எனக்கு உணவாக) இறந்தால் இப்பசுவொன்றுமே உய்யும்.—ஏனைய பிறந்தலாகிய உயிரெலாம் துயர் உறல் பெரிது - மற்றையனவாகிய உடம்பெடுத்த ஆன்மாக்களெல்லாந் துன்பமுறுதல் அதிகமாகும் (நீ இறவாதொழியின் இது வொன்றே இறக்கும் ஏனையவெல்லாம் மகிழும்),—பெரிது அமர் ஆடும் மறத்தும் - பெரிதும் போராடுகின்ற மறநிலையிலும். — ஆர் உயிர் அடாது வெங் கண்டிடும் வழக்கோய் - அரிய உயிர்களைக் கொல்லாமல் (உபாயத்தாற்) புறங்காண்கின்ற வழக்கமுடையவனே, — அறத்து நேர் இஃது ஆய்ந்து உணர் - தருமநீதியிலே நின்று இவற்றுள்ளே (செய்யத்தக்கது யாதென்று) ஆராய்ந்து அறிந்துசொல்லுதி. எ-று.

உம்மைகளுள் முன்னையது தெரிநிலை; பின்னையது இழிவுசிறப்பு. சுட்டுப்பெயர் நீண்டது. செயினுய்யுமீதொன்றுமேனையவாம்பிறத்தலாகியவுயிரெலாந்துயருறல்பெரிதால் என்றமையானே செய்யாதொழியின் இது வொன்றே இறக்கும் ஏனையவெல்லாம் மகிழும் என்பது பெற்றும். மறத்திலும் உயிர்க்கொலைக்கு அஞ்சி அவற்றைக் கொல்லாது காத்து மகிழ்விக்கின்ற நீ அதன்புறத்திலே பல்லுயிரை வருத்துதல் தகுதியன்றென்பது போதர மறத்துமாருயிரடாதுவெங்கண்டிடும்வழக்கோய் என்று கூறிற்று. ஒருயிரைக் காத்தலினும் பல்லுயிரைக் காத்தலே உனக்கு அறமென்றது என்பதாம். (கOக)

ஊழி னன்பசு வொன்றழ முனிகதத் துருதீ
யாழி சூழுல·கேழையு மடுமென வஞ்சே
லேழி னேடிரு கோடியா னுதவுதி யிசையால்
வாழி மாசற வுயர்திசூழ்ந் தளப்பரும் வரத்தோய்.

இ-ள். சூழ்ந்து அளப்பரும் வரத்தோய் - ஆராய்ந்து அளத்தற்கரிய மேன்மையையுடையவனே,—ஊழின் நன்பசு ஒன்று அழ - ஊழ்வினையினால் நல்ல பசுவொன்று (கொலைத்தீங்கிலகப்பட்டு) அழுதலாலே,—முனி கதத்து உருதீ - (உனது குருவாகிய) வசிட்டமுனிவர் கோபத்தினாலே உருக்குஞ் சாபத்தீயானது,—ஆழி சூழ் உலகு ஏழையும் அடும் என அஞ்சேல் - கடலாற்சூழப்பட்ட உலகமேழையும் சுடுமென்று அஞ்சாதே,—ஏழினோடு இருகோடி ஆன் உதவுதி - (இப்பசுவொன்றிற்காக அவருக்கு) ஒன்பதுகோடி பசுக்களைக் கொடுத்து,—இசையால் வாழி - (அக்கொடை

யாற் கீர்த்தியோடும் வாழுதி,—மாசு அற உயர்தி - குற்றம் நீங்க உயர்ச்சியையும் அடைகுதி. எ-று.

உம்மை முற்று. ஆலுருபு த்டு உருபின்பொருட்டு. கதம் என்பதற்கேற்பச் சாபமென்பதை வருவித்து, உருவகத்திற்கேற்ப அடும் என்பதற்குச் சுடும் என உரைக்கப்பட்டது. ஒன்பதுகோடி என்றது பலகோடியை. "எழுபதுகோடியுறும்" என்புழிப்போல. இப்பசுக்கொலை உன்னால் வரவில்லை என்பது தோன்ற ஊழின் என்றும், அவ்வசிட்டரது கோபவலிமை தோன்ற எழையுமடும் என்றும், ஒரே பசுவையுடைய வசிட்டருக்கு அதனை இழத்தலான் வருந்துன்பம் பொறுத்தற்கரிதென்பதுதோன்ற ஒன்று என்றும், அவ்வொரேபசுவிற்காக நீ பல பசுக்களைக் கொடுக்கின் அவர் மகிழ்ந்து ஆசீர்வதிப்பார் என்பதுதோன்ற உதவுதி........வாழி என்றும், நான் இறத்தலாற் புகழுண்டென மேற்றிலீபன் கூறுமைப்பொருட்டு இசையால் வாழி என்றும், பசுவை இறக்கவிடுதல் இகழ்வு என்னுமைப்பொருட்டு மாசறவுயர்தி என்றும் கூறிற்று. உதவுதி வினையெச்சமுற்று. இது வேண்டலணி. (௧௦௨)

திரத்து விண்ணவர் நகரினுஞ் சிறந்தொரு திருவின்
வரத்து யர்ந்திடு நகருளாய் வழக்கினு னின்னை
யிரத்தும் பல்லுயிர்க் கிரங்கிநின் புரத்தினை யினிதே
புரத்த லேகட னென்றிட வென்றியம் புகழோன்.

இ-ள். திரத்து விண்ணவர் நகரினுஞ் சிறந்து - நிலைமையினாலே தேவர்களுடைய நகரத்திலுஞ் சிறப்படைந்து,—ஒரு திருவின் வரத்து உயர்ந்திடும் நகருளாய் - ஒப்பற்ற செல்வத்தினது சிறப்பினால் உயர்வடைந்த நகரையுள்ளவனே,—வழக்கினால் நின்னை இரத்தும் - இத்துணையும் யான் பேசிய நியாயத்தினாலே உன்னை ஒன்று யாசிக்கின்றேம்,—பல் உயிர்க்கு இரங்கி நின் புரத்தினை இனிது புரத்தலே கடன் என்றிட - பல ஆன்மாக்களின்பொருட்டும் இரங்கி (அவற்றைக் காத்தற்குச் சாதனமாய) உன் உடம்பைக் காத்தலே (உனக்கு) முறை அதனைச் செய்யவேண்டும் என்று கூற,—வென்றி அம் புகழோன் - வெற்றியையுடைய அழகிய புகழைக்கொண்டவனாகிய திலீபன். எ-று.

ஏகாரங்களுள் முன்னையது அசைநிலை: பின்னையது தேற்றம். இரத்தும் என்பது ஒசைவகையால் இகழ்ச்சிதோன்றநின்றது. பசுவைக்காத்து உடம்பைவிடுதல் சுவர்க்கம்புகுதற்குக் காரணமென மேற்றிலீபன் கூறுமைப்பொருட்டுச், சுவர்க்கப்பேற்றினும் நின்னகரவாழ்வு சிறந்ததென்பது தோன்றச் சிறந்தொருதிருவின்வரத்துயர்ந்திடுநகருளாய் எனக் கூறிற்று. இதனை அலங்காரநூலார் கருத்துடை அணி என்பர். "ஈண்டரும்போகவின்பமீறிலதியாண்டுக்கண்டா—மாண்டதேதுறக்கமஃதேயருமறைத்துணிவுமம்மா" என்றார் பிறரும். என்றிட என்னும் பெயரெச்சமும், புகழோன் என்னும் எழுவாயும் "கைப்புரந்தரு" என்னுங் கவியில் என்று என்பதனோடு முடியும். (௧௦௩)

வெடித்த டங்கயற் கண்ணியர் மைந்தர்வே தியர்கோ
நெடிற்கொ டுங்கொலை சூழ்ந்திட நீக்கருந் தீதிற்
படிற்ற னாண்மையிற் காப்பது காத்தது பலியா
விடிற்ற னாவியை விடுத்திடா வேந்துமோர் வேந்தோ.

இ-ள். வெடி தடம் கயல் கண்ணியர் - உகழுகின்ற விசாலமான கயல் போலும் கண்களையுடைய பெண்களும்,—மைந்தர் - பாலரும்,—வேதியர் - பார்ப்பாரும்,—கோ - பசுக்களும்,—நெடில் கொடும் கொலை சூழ்ந்திட நீக்க அரும் தீதில் படில் - பெரிய கொடிய கொலையானது சூழும்படி நீக்குதற்கரிய தீங்கிலே அகப்பட்டால்,—தன் ஆண்மையில் காப்பது காத்து - தன் ஆண்டன்மையினாலே காத்தற்குரிய கருவிகொண்டு காத்தும்,—அது பலியா விடில் - அக்காத்தற்றொழில் பயன்படாதொழிந்தால்,—தன் ஆவியை விடுத்திடா வேந்தும் ஓர் வேந்தோ - தன் உயிரை விடல்வேண்டும்; அங்ஙனம் விடாத வேந்தனும் ஓர் வேந்தனெனப்படுவானோ? படமாட்டான். எ-று.

உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. வேந்தும் என்பதில் உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஓகாரம் - எதிர்மறை. ஓர்வேந்து என்புழி ஓர் என்னுமெண் புகழின்மை முதலியன விளக்கிற்று. காப்பது வினைப்பெயர்; முற்றாக்கிக் காக்கவேண்டியது எனப்பொருள்கூறலுமாம். பசு, பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பார் முதலியோர் அரசரால் ஒருதலையாகக் காத்தற்குரியாரென்பது "நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிர்பாலர்பார்ப்பா-ரென்பாரை யோம்பேனெனின்" என்பதனாலுமுணர்க. "புல்லுயிர்க்கிரங்கிநின்புரத் தினையினிதே-புரத்தலேகடன்" என்றுஞ் சிங்கத்தின் கூற்றை இதனாற் பரிகரித்தான். (க0ச)

முன்னை யானெம குலத்துக்கு முதல்வனோர் மைந்தன்
றன்னை யானிளங் கன்றினுக் களித்தனன் றலைநாட்
பின்னை யானது பிழைப்பதோ பிறங்குசீ ரானிற்
கென்னை யானளித் திடுவது மெங்குலத் தியல்பால்.

இ-ள். முன்னையான் எமகுலத்துக்கு முதல்வன் - முன்னுள்ளோனும் எங்குலத்துக்கு முதல்வனுமாகிய மனுநீதிகண்ட சோழன்,—தலைநாள் ஓர் மைந்தன்றன்னை ஆன் இளம் கன்றினுக்கு அளித்தனன் - முன்னைநாளிலே தன்னுடைய ஏககுமாரனுயிரைப் பசுவின் இளங்கன்றைக்கொன்ற குற்றத்தின்பொருட்டுக் கொடுத்தான் (எனவே கொன்றான் என்றபடி),—பின்னை யான் அது பிழைப்பதோ - (அச்சோழன் வம்மிசத்திலே) பின்னைநாளிற் பிறந்தவனாகிய யான் அம்முறையினின்றுந் தவறலாமா?,—பிறங்கு சீர் ஆனிற்கு - விளங்குகின்ற மகிமையையுடைய இப்பசுவின்பொருட்டு,—யான் என்னை அளித்திடுவதும் - நான் என்னுயிரைக் கொடுத்தலும் (எனவே நானிறத்தலும் என்றபடி),—எங்குலத்து இயல்பு - எங்குலமுறைமையாம். எ-று.

உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஆல் அசைநிலை. ஓகாரம் வினாவோடெதிர்மறையாய் நின்றது. உயர்வுதோன்றக் குலத்துக்கு முதல்வனென்றும், ஏககுமாரனை இழத்தலின் அருமைதோன்ற ஓர்மைந்தனென்றுங் கூறினான். திருவாரூரிலேயிருந்து அரசியல்நடாத்திய மனுநீதிகண்டசோழன், தன் குமாரன் தேரூர்ந்துசெல்லும்பொழுது அதனுள்ளே அகப்பட்டிறந்த பசுக்கன்றின்பொருட்டு, ஏககுமாரனென்பதையும் நோக்காது, அமைச்சர் வேறு பிராயச்சித்தம் உண்டென்பதையும் நோக்காது அவனைத் தன் தேர்க்காலின் கீழ்க் கிடக்குமாறுசெய்து கொன்று நீதியை நிலைநிறுத்தினான் என்னுங் கதையையே கூறித் தான் கூறியதற்கு இலக்கியங் காட்டினான் திலீபன் என்க. எங்குலத்துள்ளானொருவன் இளங்கன்றின்பொருட்டுத் தன் ஏககுமாரனைக் கொன்றான்; அதனினுமுயர்ந்த இக் காமதேனுவின்பொருட்டு யான் உயிர்துறத்தல் தக்கதேயாமென்றானென்பதாம். இதனால் "இறத்தலீசெயினுய்யுமீதொன்றும்" என்னுங் கூற்றினைப் பரிகரித்தான். (கங)

கேட்டி யிப்பசு வப்பெருஞ் சுரபியே கேட்டை
யீட்டி ருங்கொலை தற்படா தென்னினு மியல்பால்
வீட்ட ரும்பெரு வலியினர் புரத்திடை வெந்தீ
யூட்டி னான்றன தாணைக்குந் தடையிடை யுளதோ.

இ-ள். கேட்டி - கேட்பாயாக,—இப்பசு அப் பெரும் சுரபியே - இந்தப் பசு அந்தப் பெரிய தெய்வப்பசுவே,—கேட்டை ஈட்டு இரும் கொலை தற்படாது என்னினும் - கேட்டினை அடைவிக்கின்ற பெரிய கொலை தன்னைப் பொருந்தாதாயினும் (என்னைத் தான் கொல்லப்படுதலை அடையாதாயினும் என்றபடி),—இயல்பால் வீட்ட அரும் பெரு வலியினர் புரத்திடை - இயற்கையோடு அழித்தற்கரிய பெரிய வலியையுடையவர்களாகிய அசுரர்களது முப்புரங்களிலும்,—வெம் தீ ஊட்டினான் தனது ஆணைக்கும் தடை இடை உளதோ - கொடிய அக்கினியையூட்டிய சிவபெருமானது ஆணைக்கும் தடையானது இடையிலே உண்டோ? இல்லை. எ-று.

உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் தேற்றம். முற்கூறியதினும் இப்பொழுது கூறுவதன் வலிமை தோன்றக் கேட்டி என்றும், எத்தனைகோடி பசுக்கள் கொடுப்பினும் இதற்கு இணையாகாது என்பது போதர அப்பெருஞ்சுரபியே என்றும், காமதேனுவாயின் நம்மாற் கொல்லப்படாதே எனச் சிங்கம் கூறுமைப்பொருட்டுக் கொலைதற்படாதென்னினும்......வெந்தீயூட்டினான்றனதாணைக்குந்தடையிடையுளதோ என்றுங் கூறினான். இதனாற் "பல்கோடிபசுக்கொடு" என்றதனைப் பரிகரித்தான். (கசு)

கைப்பு ரந்தரு முனதகட் டங்கியுங் கனலா
திப்பெ ருந்துய ரானுமுய்ந் திடுமென திசையா
மெப்பு ரந்தனி விளங்குமா செய்துமேல் விளியிப்
பொய்ப்பு ரந்தனை யயிறிநீ யென்றுபின் புகலுட்.

இ-ள். நீ எனது இசையாம் மெய்ப்புரம் தனி விளங்குமா செய்து - சிங்கமே! நீ என்னுடைய கீர்த்தியாகிய மெய்யுடம்பை ஒப்பின்றி விளங்குமாறு செய்து,—மேல் விளி இப் பொய்ப் புரந்தனை அயிறி - மேலே அழிகின்ற இந்தப் பொய்யுடம்பை உண்டு பசிதீர்வாயாக,—புரம் கை தரும் உனது அகடு அங்கியும் கனலாது - சரீரத்திற்குச் சிறுமையைக் கொடுக்கின்ற உனது உதராக்கினியும் சுவாலித்தெரியாது, — இ பெரும் துயர் ஆனும் உய்ந்திடும் என்று - இந்தக் கொடுந்துயரில் அகப்பட்டுக் கிடக்கின்ற பசுவும் உய்யும் என்றுசொல்லி,—பின் புகலும் - பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-று.

உம்மைகள் எச்சம். மெய்யுடம்பு - சாவாவுடம்பு. புகழுடம்பு பூதவுடம்புகளின் அழிவழியாமைகள்தோன்ற மெய்ப்புரம், பொய்ப்புரம் என்றான். அவையிரண்டையும் ''ஒருவனை திரண்டுயாக்கையூன்பயினரம்பின்யாத்த -வுருவமும்புகழுமென்றாங்கவற்றினூழ்காத்துவந்து - மருவியவுருவமங்கேமறைந்துபோமற்றையாக்கை -திருவமர்ந்துலகமேத்தச்சிறந்துபின்னிற்குமன்றே'' என்பதனானுணர்க. இதனாற் ''கந்தவேணிகரிளமையும் நறுமலர்க்கணைக்கையந்தவேள்பரவழகுமுற்றுடையை'' என்னுங்கூற்றைப் பரிகரித்தான்.(க0எ)

தாக்கு பேருவ கைக்கட றழுவுசற் சங்கம்
வாக்கி னான்மொழி யெதிர்சொல வருவதே வழக்கா
னீக்க லாதிவ ணெம்மொடு மினிது நேர்பட்ட
போக்க லாதபே ரளியைநீ பிரிப்பதும் புகழோ.

இ-ள். தாக்கு பேர் உவகைக் கடல் தழுவு சத்சங்கம் - பரக்கின்ற பெரிய மகிழ்ச்சியாகிய கடலைத் தழுவுகின்ற பெரியோனது கூட்டமானது,—வாக்கினால் மொழி எதிர்சொல வருவதே வழக்காம் - வாக்கினால் வார்த்தைகளை எதிரே பேசுதலினாலே உண்டாவதே தொன்றுதொட்ட முறையாகும்,—நீக்கலாது இவண் எம்மொடும் இனிது நேர்பட்ட போக்கலாத பேர் அளியை - (அங்ஙனமே) உன்னோடுசெய்த சம்பாஷணையையுடைய எம்மோடு இனிது லீந்துபொருந்திய பிரித்தற்கரிய பெருநட்பை,—நீ பிரிப்பதும் புகழோ - நீ பிரித்துவிடுவதும் உனக்குக் கீர்த்தியாகுமோ? ஆகாது. எ-று.

உம்மையும் ஓகாரமும் எதிர்மறை. சத் + சங்கம் = சற்சங்கம் என்றாயிற்று. சத்து - பெரியோன். மக்களில்லாத இக்காட்டிலே உனக்கும் எனக்கும் சம்பாஷணையினாலே நண்புண்டாயிற்று; ஆதலால், நண்பனாகிய நீ என் பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்தல்வேண்டுமென்றானென்பதாம். ''கலந்தாரைக்கைவிடுதல்கானகநாடா-விலங்குக்கும்விள்ளலரிது'' என்றார் பிறரும். ( )

அரச கோளரி யின்னண மிரப்பநின் றரியே
றுரைசெ யாதொளிர் தன்றலை சாய்த்தனு முயர்தார்

வரைசெய் வாகுபந் தந்தனி தீர்ந்தது வரிவிற்
றரைசெ யாவெதிர் வீழ்ந்தன னுவகையின் றலையான்.

இ-ள். அரசகோளரி இன்னணம் நின்று இரப்ப - அரசசிங்கமாகிய திலீபன் இவ்வாறு நின்று வேண்ட, — அரியேறு உரைசெயாது ஒளிர் தன் தலை சாய்த்தலும் - சிங்கேறு பின் ஒன்றுங்கூறுமற் றன்றலையைச் சாய்த்த வளவில்,—உயர் தார் வரைசெய் வாகுபந்தம் தனி தீர்ந்தது - உயர்ந்த மாலையையணிந்த மலையையொத்த புயத்தின்கட்டும் தனியே நீங்கிற்று,— உவகையின் தலையான் - (அவனும்) மகிழ்ச்சியாற் சிறந்தவனாய்,—வரிவில் தரை செயா எதிர் வீழ்ந்தனன் - வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லை நிலத்திலே எறிந்துவிட்டுத் தன்னையுண்ணும்படி அதனெதிரே வீழ்ந்தான். எ-று.

அரசகோளரி ஏகதேசவுருவகம்; பகையரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போன்றவன். தலைசாய்த்தது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. (௧௦௯)

வேறு.

ஆழ்தலைக் கருதா மாவிட் டரியதன் மெய்யி லாளி
வீழ்தலைக் கருதி னான்றன் புறத்திடை வீழா நின்ற
தாழ்தலைக் கருதா மேலோர் தடக்கையால் விசும்பி னின்று
வாழ்தலைக் கருதி வீழ்ந்த கற்பக மலர்ப்பூ மாரி.

இ-ள். ஆழ்தலைக் கருதும் ஆ விட்டு - (கொன்று அதன்மெய்யில்) அமிழ்ந்துதலைக் கருதப்பட்ட பசுவைவிடுத்து,—ஆளி - சிங்கமானது,—அரிய தன் மெய்யில் வீழ்தலைக் கருதினான்றன் புறத்திடை - அரிய தன்னுடைய சரீரத்திலே வீழ்ந்துண்ணுதலைக் கருதித் தன்சரீரத்தை ஒப்புவித்தவனாகிய திலீபனுடைய முதுகிலே,—தாழ்தலைக் கருதா மேலோர் விசும்பில் நின்று - மேன்மையைக் கருதுகின்ற தேவர்கள் ஆகாயத்திலே நின்று,—வாழ்தலைக் கருதித் தடக்கையால் வீழ்த்த - அவனுடைய நல்வாழ்வைக் கருதி விசாலமாகிய கையினாலே சொரிந்த,—கற்பக மலர்ப்பூ மாரி வீழாநின்ற - கற்பகத்தின் மலர்மழை சொரிந்தன. எ-று.

ஆழ்தல் - இறத்தலுமாம். இப்பொருட்குக் கருதல் பசுவின்வினை. வீழ்தல், கருதினான் என்பன உபசாரவழக்கு. சிங்கந் தன்மேல் வீழ்ந்துண்ணும்படி கீழ்முகமாகக் கிடந்தான் என்னும் முதனூற்கேற்பப் புறத்திடை என்றார். மலர்ப்பூ ஒருபொருட்பன்மொழி. புறத்திடைவீழாநின்ற என இயைக்க. (௧௧௦)

தவப்பயந் தாற்ற தோர்கந் தலைக்கன்று வருதி தாழ்வி
லவப்பயத் தூறாத செல்வத் தரும்பொருள் வருதி யெண்ணி
னவப்பயத் தளிக்குந் தெய்வ நன்மணி வருதி யென்னப்
பவப்பயத் தரிய தேனுப் பரிந்தினி தறைந்த தன்றே.

இ-ள். பவப் பயத்து அரிய தேனு - (தன்னை வழிபட்டாரைப்) பாவ மாகிய பயனில் விடுதலில்லாத காமதேனுவானது (திலீபனை நோக்கி),— தவப் பயத்து உற்ற ஓர் நம் தலைக்கன்று வருதி - தபோபலத்தாலடைந்த ஒப்பற்ற நம்முடைய தலையீற்றுக்கன்றே (எழுந்து) வருகுதி,—அவப் பயத்து உறாத. தாழ்வு இல் செல்வத்து அரும் பொருள் வருதி - அவப்பிரயோசனத்திற்செல்லாத செல்வத்துள்ளே அரியசெல்வமே (எழுந்து) வருகுதி,—எண்ணில் நவப் பயத்து அளிக்கும் தெய்வ நன்மணி வருதி என்ன- அளவில்லாத புதிய பயன்களைக்கொடுக்கும் நல்ல தேவமணியே (எழுந்து) வருகுதி என்று,—பரிந்து இனிது அழைத்தது - அன்புற்று இனிமையோடும் அழைத்தது. எ-று.

து சாரியை. செல்வத்தரும்பொருள் என்பதற்குச் செல்வமாகிய அரிய பொருளே எனினுமாம். யாவராலும் பெறுதற்கரியதென்பது தோன்றத் தவப்பயத்துற்ற என்றும், நன்னெறியிற் செல்வது என்பது போதர அவப்பயத்துறாத என்றும், அரசருட்சிறந்தான் என்பது தோன்றத் தெய்வ நன்மணி என்றுங் கூறிற்று. உவப்பினாலே உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று. இது ஆர்வமொழி என்னுமலங்காரம். (கககை)

துடித்தன னெழுந்து மாற்ற நல்கிய துணிவாற் றன்னைப்
பிடித்தயின் றிடுவான் வேட்ட பெரும்பசிச் சிங்கங் காணான்
செடிச்சிறு செம்பொற் கிண்ணந் தேக்குபா லூட்டச் சேயை
யடித்தினி திரங்கி நின்ற வன்னையி னாவைக் கண்டான்.

இ-ள். மாற்றம் நல்கிய துணிவால் துடித்தனன் எழுந்து - (அது வருதி வருதி என்று) அழைத்த துணிவினாலே துடிப்புற்று எழுந்து நின்று,—தன்னைப் பிடித்து அயின்றிடுவான் வேட்ட பெரும்பசிச் சிங்கம் காணான் - தேனுவைப்பிடித்து உண்ணும்படி விரும்பிய பெரும் பசியையுடைய சிங்கத்தைக் கண்டிலனாய்,—செடிச் சிறு செம்பொன் கிண்ணம் தேக்கு பால் ஊட்டச் சேயை அடித்து - ஒளிபொருந்திய சிறிய சிவந்த பொன்னாலாகிய கிண்ணத்திலே நிறைத்த பாலை உண்பிக்கும்பொருட்டுப் புதல்வனை அடித்து,—இனிது இரங்கி நின்ற - (அப்புதல்வன் தான் அடிக்கவும் தன்னையே தழுவி அழுதலாற் பின் அடித்தமைபொருட்டு) இனிதாக இரங்கிநின்ற,—அன்னையின் - ஒருமாதாவைப்போல,—ஆவைக் கண்டான்- (இரங்கிநின்ற) அத்தேனுவையே கண்டான். எ-று.

பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. தன் என்றது தேனுவை. செடி - செடித்தொழிலுமாம். துடித்தனன் காணான் என்பன வினையெச்சமுற்றுக்கள். பின்னடி இரண்டற்கும் புத்திரப்பேற்றைக் கொடுக்கும்படி சோதித்தலால் வருத்தியும், தன்னையே அன்புசெய்து அடைதலாற் பின் வருத்தியது காரணமாக இரங்கிநின்ற ஆ என்னும் உள்ளுறைகொள்க.

கண்பிரித் தியன்ற மாயக் காட்சியு மெனதே வேறென்
றெண்பிரித் துணரே லென்னு லென்பெறற் கிசைந்தா யென்னு
நண்பிரித் திடாத தேனு நவிறலுங் கலியை நாளு
மண்பிரித் தளிக்கு மாறோர் மைந்தனைத் தருதி யென்றான்.

இ-ள். நண்பு இரித்திடாத தேனு - தன்மேல்வைத்த நண்பைக் கெடுத்துவிடாத தேனுவானது,—கண் பிரித்து இயன்ற மாயக் காட்சியும் எனதே - (திலீபனை நோக்கி) உன்னுடைய கட்பார்வையைப் பிரித்துவிட்டுச் செய்த மாயமான என்னைப்பற்றியதாகக் காணப்பட்ட (சிங்கத்தினது) தோற்றமும் என்னுடை செயலேயாம்,—வேறு என்று எண் பிரித்து உணரேல் - நான் வேறு சிங்கம் வேறு என்று மனத்திலே பிரித்துணராதே,—என்னால் என்பெறற்கு இசைந்தாய் என்ன நவிறலும் - அரசனே! என்னாலே யாது பெறுதற்கு (இவ்வழிபாட்டிற்) பொருந்தினாய் என்று கேட்டளவில்,—கலியை நாளும் மண்பிரித்து அளிக்குமாறு - வறுமையை நாடோறும் பூமியினின்றும் பிரித்துநீக்கி (அதனைக்) காக்கும்படி,—ஓர் மைந்தனைத் தருதி என்றான் - ஒருபுதல்வனைத் தரல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றம். உன் அன்பை ஆராயும்பொருட்டு நான்கொண்ட மாயமென்பதுபோதர எனதே என்று கூறிற்று. கலியைநாளும் மண்பிரித்தளிக்கும் என்றதனால் அப்புதல்வற்பேறும் பெரிதும் பரோபகாரத்தின் பொருட்டு என்பது பெறுதும். இசைந்தாய் என்பதற்கு விரும்பினாய் எனினும், கலி என்பதற்கு வஞ்சம் எனினுமாம். (ககரு)

காய்ப்புற வுள்ளத் துள்ளே கனல்படக் கிடந்த சிந்தை
நீப்புற வெனது தீம்பா லுய்க்குதி நிருப வென்ன
வேய்ப்புற நின்ற கன்று நுகர்ந்தபி னியைந்து கொண்ட
வாய்ப்புறும் யாக சேடம் வாங்குபு நுகர்வ னென்றான்.

இ-ள். நிருப - அரசனே!—உள்ளத்து உள்ளே காய்ப்பு உறக் கனல்படக் கிடந்த சிந்தை நீப்பு உற - உன்மனத்தினுள்ளே காய்ப்புப்பொருந்தும்படி கனலைப்பொருந்திக் கிடந்த எண்ணம் நீங்கும்படி,—எனது தீம்பால் உய்க்குதி என்ன - என்னுடைய இனிய பாலை உண்குதி என்று சொல்ல,—ஏய்ப்பு உற நின்ற கன்று நுகர்ந்தபின் - (அதனையுண்ணும்படி) பொருந்தி நின்ற கன்று உண்டபின்பு,— இயைந்துகொண்ட வாய்ப்பு உறும் யாக சேடம் - யாம் உண்ணுதற்கேற்றதான சிறந்த யாகசேடமான பாலை,—வாங்குபு நுகர்வன் என்றான் - (குருவாகிய வசிட்டர்தர) வாங்கியுண்பேனென்றான். எ-று.

சிந்தை - ஆகுபெயர். காய்ப்பு என்றது புத்திரப்பேறு இல்லையே என்று அடிக்கடி நினைந்து கன்றியதை. கன்று உண்ணாது உண்ணுதல் பாவமாய் முடியுமென்பதனானும், யாகத்திற்குப் பாலின் றியுண்ணின் யாகத்திற்கிடையூறுசெய்தமையாயும், உடையோனாகிய குருவின் உத்தரவின்றி

உண்டமையாயுமுடியுமென்பதனுனும் எய்ப்புறநின்றகன்றுநுகர்ந்தபின்...... யாகசேடம் வாங்குபுநுகர்வனென்ருன் என்க. யாகசேடம் யாகத்துக்கு உபயோகப்பட்டு எஞ்சிய பால்; இது உடம்பொடுபுணர்த்தலென்னுமுத்தி. கன்றுகுடித்தும், யாகத்துக்கு உபயோகமாகியும் எஞ்சிய பாலை வசிட்டருடைய உத்தரவோடுண்பேனென்ருன் என்பதாம். (ககச)

புறநிலை புகாது நீதி புல்லுபு பொலிந்து பொய்யா
வறநிலைப் பால தாய வம்மொழிக் கமைந்து போகா
திறனிலைக் கதிர்வேற் கண்ணி பூசனை கொண்டு வேதத்
திறநிலைத் தகைய வேள்விச் சாலைவாய்ச் சேர்ந்த தன்றே.

இ-ள். புறநிலை புகாது நீதி புல்லுபு பொலிந்து பொய்யா அறநிலைப் பாலது ஆய அ மொழிக்கு - பாவத்திற்புகாது நீதியைத்தழுவிப் பொலிவுற்று உண்மையான தருமவழியின்பகுதியதான (திலீபன்கூறிய) அவ்வார்த்தைக்கு,—அமைந்து போகா - உடன்பட்டு (த் தேனுவானது) சென்று,—விறல் நிலை கதிர் வேற் கண்ணி பூசனை கொண்டு - வலிமைதங்கிய ஒளிபொருந்திய வேலையொத்த கண்ணையுடையவளாகிய சுதக்கிணைசெய்த பூசனையை (மகிழ்ந்து) ஏற்றுக்கொண்டு,—வேதத் திறம் நிலைத் தகைய வேள்விச் சாலைவாய்ச் சேர்ந்தது - வேதவிதி நிலைபெற்ற தகைமைபொருந்திய யாகசாலையினிடத்துச் சேர்ந்தது. எ-று.

அறநிலையெனப் பின்னர்க்கூறலின் பாவத்தைப் புறநிலையென்ருெழிந்தார். அறத்திற்குப் புறமாயுள்ளது பாவம். புறநிலைபுகாது என்றது கன்றுகுடித்தபின் உண்பேனென்றமையை. அறநிலைப்பாலதாய என்றது யாகசேடம் வாங்குபுநுகர்வன் என்றமையை. (ககரு)

முறிபெற்ற நிறத்த தேனு வருளினை முறையிற் போற்றி
நெறிபெற்ற வாற்றை யெல்லா நெடுந்தவற் குரைத்த லோடுங்
குறிபெற்றமுறையிற்றீம்பால்கொள்கெனக் கொடுத்தானுண்டு
வெறிபெற்ற தாரி னானும் விஞ்செழிற் சாலை மீண்டான்.

இ-ள். முறிபெற்ற நிறத்த தேனு அருளினை முறையிற் போற்றி- இளந்தளிர்போன்ற நிறத்தினையுடைய தேனுவின் கிருபையை (வசிட்டகுரு கூறிய) முறையாலே துதித்து,—நெறிபெற்ற ஆற்றை எல்லாம் - வழியிலே அடைந்த வரலாறு முழுதையும்,—நெடும் தவற்கு உரைத்தலோடும் - அவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தவளவிலே,—குறிபெற்ற முறையில் தீம்பால் கொள்க எனக் கொடுத்தான் - நீ குறித்த முறைப்படியே இனிய பாலைக் கொள்ளுக என்று (வசிட்டமுனிவரும்) உண்ணும்படி கொடுத்தார் - வெறிபெற்ற தாரினானும் உண்டு விஞ்சு எழில் சாலை மீண்டான் - வாசனைகமழுகின்ற மாலையையணிந்த திலீபனும் (அதனை) உட்கொண்டு மிக்க அழகையுடைய பன்னசாலையினின்றுந் திரும்பினன். எ-று.

குறி முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (ககசு)

ஒலித்தரி யொன்றுகொள்ளாவுயச்செய்தோனெமையேல்வெய்தி
மெலித்தெதிர் விலக்கு மஞ்சா வெளிப்படி னென்ன வோராப் [ன்
பலித்தொளிர் குருதிச் செங்கட் பகல்செய்வா ளரியு மேக்கிற்
கலித்தெழு பேழ்வா யத்தி பிடித்துடன் கரந்த தன்றே.

இ-ள். பலித்து ஒளிர் குருதிச் செங்கண் பகல்செய் வாள் அரியும் - மேற்பட்டு விளங்குகின்ற இரத்தம்போலும் சிவந்த கண்ணையுடைய பகலைச்செய்கின்ற வாளரியும்,—மேக்கில் கலித்து எழு பேழ் வாய் அத்தி பிடித்து - மேற்குப்பக்கத்திலே ஆரவாரித்து எழுகின்ற அகன்ற வாயையுடைய அத்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு,—ஒலித்து அரி ஒன்று கொள் ஆ உயச் செய்தோன் - முழங்கிவந்து சிங்கமொன்றுபிடித்த பசுவைவிடுவித்து உய்யும்படிசெய்த திலீபன்,—எமையேல் - (அதனினும் மென்மைபடைத்த) எம்மையாயின்,—அஞ்சா வெளிப்படின் வெய்தில் மெலித்து எதிர் விலக்கும் என்ன ஓரா - அஞ்சாமல் (யான்) வெளிப்பட்டால் விரைவிலே மெலியச்செய்து எதிரே விலக்குவான் என்று உணர்ந்து,—உடன் கரந்தது - அதனோடு மறைந்தது. எ-று.

இதன்கண், சூரியன் சமுத்திரத்துள் மறைந்தது என்னும் பொருளேயன்றி சிங்கம் யானையைப் பிடித்துக்கொண்டு முன் ஒரு பசுவைப்பிடித்த சிங்கத்தை விலக்கிய திலீபன் றன்னையும் விலக்குவானென்றஞ்சி மறைந்தது எனவு மொருபொருள்தோன்ற வைத்தார் என்க. அரி என்பது சூரியனுக்கும் சிங்கத்திற்கும், அத்தி என்பது கடற்கும் யானைக்கும் பொதுவாய்நின்றன. சூரியனுக்கு இசையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் கண் என்பதற்கு இடமென்றும், வாள் என்பதற்கு ஒளி என்றும் அத்தி பிடித்து என்பதற்குக் கடலையிடமாக்கொண்டு என்றும், சிங்கத்திற்கேற்பப் பொருள் கொள்ளுங்கால் கண் என்பதற்கு விழி என்றும், அத்திபிடித்து என்பதற்கு யானையைப் பிடித்துக்கொண்டு என்றும் பொருள்கொள்க. இது தொனி. (ககஎ)

குறித்திடு மனைய வெய்ய கோளரி குருகினோடும்
பறித்தெதி ருடுக்க ளென்னு நிணமிசைப் பரந்து பாயக்
கறித்தெறி மருப்பொன் றோடுங் காருடற் குருதி மீது
தெறித்துவிண் பரத்தல்போலுஞ் செக்கரும் பிறையு மம்மா.

இ-ள். செக்கரும் பிறையும் - (சூரியன் அத்தமித்தபொழுதுதோன்றிய) செக்கர்மேகமும் பிறையும்,—குறித்திடும் அனைய வெய்ய கோளரி - குறிக்கப்பட்ட அந்தக் கொடிய கோளரியானது,—எதிர் உடுக்களென்னும் நிணம் மிசைப் பரந்து பாய - எதிரே நட்சத்திரங்களென்னும் நிணங்கள் மேலே பரந்து செல்ல,—குருகினோடும் பறித்துக் கறித்து எறி மருப்பு ஒன்றோடும் - குருகோடும் பறித்துக் கடித்தெறிந்த கொம்பொன்றுடனே,—கார் உடல் குருதி மீது தெறித்து விண் பரத்தல் போலும் - (அந்த யானையின்) கரிய

உடம்பிலுள்ள இரத்தமானது மேலே தெறித்து ஆகாயத்திலே பரத்தலை யொக்கும். எ-று.

கோளரி என்பது கோளாகிய சூரியன் எனவும், சிங்கம் எனவும் பொருடந்துநின்றது. அந்தச் சிங்கம் தான்பிடித்த யானையைக்கொன்று குருகைப் பறித்ததெனவுமொருபொருடோன்றிற்று. பறித்து எறி மருப்பு எனவும், பாய எறி மருப்பு எனவும் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. அம்மா அசைநிலை. (கக௮)

அவ்வரி குணக்கு வேலை புகேலென வரற்றி யஞ்சுங்
கவ்வயி னொதுங்கி வெற்பிற் கதிர்த்தலை சிறிது நீட்ட
நொவ்விய வதன்கட் டன்மை யுணர்ந்தனன் போல நோக்கி
யெவ்வமின் முனிபாற் புக்கா னெழுந்தபே ருவகை யானே.

இ-ள். அ அரி - அந்த அரியானது.—குணக்கு வேலை புகேல் என் அரற்றி அஞ்சும் கவ்வையின் ஒதுங்கி - கீழைத்திசையிலுள்ள அத்தியானது இங்கே வராதே (அரசனுளன்) என்று (அரசனை விளித்துக்) கதறி அஞ்சுகின்ற ஒலியினாலே (அச்சமுற்றதுபோலச் சிறிது) ஒதுங்கி,—வெற்பில் கதிர்த் தலை சிறிது நீட்ட - (அரசன் வருகின்றானோ என்று பார்ப்பது போல) உதயகிரியினிடத்தே கிரணங்களையுடைய தலையைச் சிறிது உயர்த்த,—நொவ்விய அதன்கண் தன்மை உணர்ந்தனன் போல நோக்கி - வருந்திய அந்த அத்தியின்கணுள்ள வியல்பை அறிந்தவனைப்போலக் கீழ்த்திசையைநோக்கி (எனவே சந்தியாவந்தனஞ்செய்து என்றபடி),—எழுந்த பேர் உவகையான் எவ்வம் இல் முனிபால் புக்கான் - (சந்ததியைப் பெற்றமைகாரணமாக) எழுந்த பெருமகிழ்ச்சியையுடையவனாகிய திலீபன் குற்றமில்லாத (குருவாகிய) வசிட்டமுனிவரிடத்திற் சென்றான். எ-று.

அரி சூரியனையும் சிங்கத்தையும் உணர்த்திநின்றது. புகல் என்னும் பாடத்திற்குத் தஞ்சம் என்று பொருள்கொள்க. (கக௯)

முழுப்பெரு முதலையுள்ளத் திருத்திய முனிவன் வேத
விழுத்தகை யாசி யோடும் விடைகொடுத் தருளா நிற்ப
வழுத்தருண் முனியை வேள்வி யதனைக்கற் றாவை யன்பால்
வழுத்துரை மலிவி னோடும் வலம்வந்து வணங்கி மீண்டான்.

இ-ள். பெரு முழுமுதலை உள்ளத்து இருத்திய முனிவன் - பெரிய முழுமுதலாகிய கடவுளை மனத்திலே (தியானத்தால் நிலையுற) இருத்திய வசிட்டமுனிவர்,—வேத விழுத்தகை ஆசியோடும் - வேதமந்திரத்தோடு பொருந்திய சிறந்த தகையைபொருந்திய ஆசீர்வாதத்தோடும், — விடைகொடுத் தருளாநிற்ப - அநுமதிகொடுத்துநிற்ப (அப்பொழுது திலீபன்),—அழுத்து அருள் முனியை - அழுத்திய அருளையுடைய வசிட்டமுனிவரையும்,—கன்று ஆவை - கன்றையுடைய (நந்தினியென்னும்) பசுவையும்,—வேள்வி அதனை -

யாகத்தையும்,—அன்பால் வழுத்து உரை மலிவினோடும் வலம்வந்து - அன்பினால் வழுத்துகின்ற வார்த்தையின்மலிவோடும் பிரதக்கிணஞ்செய்து,— வணங்கி மீண்டான் - வணங்கித் திரும்பினான். எ-று.

கன்று ஆ - கற்றா என்றாயிற்று. வழுத்துரை தோத்திரமுமாம். (கஉ௦)

பிரித்தன்ன பிள்ளைத் திங்க டனையொரு பெரிய திங்க
டரித்தன்ன நுதலி யோடுந் தவவனத் தெல்லை நீங்கித்
தெரித்தன்ன விதியிற் சொற்ற மயன்மதத் திரட்டையெல்லாம்
விரித்தன்ன வினையின் றோற்றம் விளங்கொளித் தேர னானான்.

இ-ள். பிரித்து அன்ன பிள்ளைத் திங்கள்தனை - பகிர்ந்தாற்போற்போன்ற இளந்திங்களை,—ஒரு பெரிய திங்கள் தரித்தன்ன நுதலியோடும் - ஒரு பூரணசந்திரன் தரித்தாற்போன்றநெற்றியையுடைய சுதக்கிணையோடும்,— தவ வனத்து எல்லை நீங்கி - (திலீபனானவன் வசிட்டருடைய) தபோவனத்தெல்லையைக் கடந்து,—தெரித்தன்ன விதியில் சொற்ற மயன்மதத்திரட்டையெல்லாம் - தெரிக்கப்பட்டனவாகிய விதியோடுசொல்லிய மயனது நூலையெல்லாம்,—விரித்து அன்னவினையின் தோற்றம் விளங்கு - விரித்துச்செய்து வைத்தாற்போன்ற தொழிலின் பொலிவுவிளங்குகின்ற,—ஒளித் தேரன் ஆனான் - ஒளியையுடைய தேரினிடத்தனாயினான். எ-று.

மதம் - கொள்கை; அதன்திரட்டு நூல். பிரித்தன்னபிள்ளைத்திங்கள் - எண்ணாட்டிங்கள். மயனூலிற்சொல்லிய விதிமுழுதுமமைந்த தேரென்பார் தெரித்தன்னவிதியிற்சொற்றமயன்மதத்திரட்டையெல்லாம் - விரித்தன்ன வினையின்றோற்றம்விளங்கொளித்தேர் என்றார். குருவினுடைய ஆச்சிரமத்தெல்லையுள்ளே தேரிலேறிச்செல்லல் முறையன்மையின், ஆச்சிரமத்தெல்லையைநீங்கித் தேரிலேறினான் என்க. (கஉக)

நீட்டிய திசையை மூடு நெடுமுகிற் படல மெல்லா
மோட்டிய வாகா யத்துக் கொப்பனைக் குரிய கோலங்
காட்டிய துதியைத் திங்கள் கண்டென நகரோர் காண
வீட்டிய திருவி னான்ற விலங்கொளி நகரஞ் சேர்ந்தான்.

இ-ள். நீட்டிய திசையை மூடு நெடுமுகில் படலமெல்லாம் ஓட்டிய - நீண்ட திக்குகளைமூடிய நெடிய முகிற்படலமுழுதையும் நீக்கிய,— ஆகாயத்துக்கு ஒப்பனைக்கு உரிய கோலம் காட்டிய - ஆகாயத்திற்கு அலங்காரத்திற்கு உரிய அழகைக் காண்பித்த,—துதியைத் திங்கள் கண்டென - துதியைப்பிறையைக் கண்டாற்போல,—நகரோர் காண - நகரத்தார் (தன்னைக்) காண,—ஈட்டிய திருவின் ஆன்ற இலங்கு ஒளி நகரஞ் சேர்ந்தான் - சம்பாதிக்கப்பட்ட திரவியத்தாலே நிறைந்த விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய நகரத்தையடைந்தான். எ-று.

நீடிய என்பது நீட்டிய என விரிந்துநின்றது. முகிற்படலமெல்லாமோட்டிய என்றதனாற் சரற்காலசந்திரன் என்பது பெறுதும். துதியைத்

திங்கள் நெடுநாட் காணப்படாதிருந்து காணப்படலாலும் மெலிந்த சரீர முடைமையாலும் புதிய தோற்றத்தையுடைமையாலும் திலீபனுக்குவமை யாயிற்று. திலீபனுக்கு மெலிந்த சரீரம் விரதம்பற்றியும், புதிய தோற் றம் சந்ததியை அடைதற்குரிய வரத்தைப் பெற்றமையாலும் வந்தது.()

தேனுவந்தனப்படல முற்றிற்று.

இரகுவுற்பத்திப்படலம்.

களிகூரும் பொன்மவுலி நரபால னன்னிலா
வொளிகூரு மதிவதனி யொடுமின்பா லுறையுநா
ளளிகூரு மவள்வயினே யாயதா லன்பறுக்
களிகூரு நல்லறத்தின் விளைவாய கருப்பமே.

இ-ள். களி கூரும் பொன் மவுலி நரபாலன் - பெருமைமிகுந்த பொன் னாலாகிய முடியினையுடைய திலீபமகாராசன்,—நன்னிலா ஒளி கூரும் மதி வதனியொடும் - நல்ல நிலாவினது ஒளிமிகுந்த சந்திரன்போலும் முகத் தையுடையளாகிய சுதக்கிணையோடும்,—இன்பால் உறையு நாள் - இன் போடு இருக்கின்றநாளில்,—அளிகூரும் அவள் வயின் - அன்புமிக்க அவ ளிடத்தில்,—அன்பு அறுக் களிகூரும் நல் அறத்தின் விளைவாய கருப்பம் ஆயது - விருப்பம்நீங்காத களிப்பைமிகுவிக்கின்ற நல்ல தருமத்ினது விளைவாகியுள்ள கருப்பம் உண்டாயது. எ-று.

அறுத கூரும் என்னும் பெயரெச்சங்களைக் கருப்பம் என்னும் பெய ரோடு தனித்தனி முடிக்க. பெயரெச்சத்திறு விகாரத்தாற்றொக்கது. புத் திரப்பேறு இனி எமக்குத் தடையின்றிக் கிடைக்குமென்றதனாலாய மகிழ்ச்சி யோடிருந்தார் என்பார் இன்பாலுறையுநாள் என்றும், நெடுநாளாகவில்லா திருந்து தோன்றிய கருப்பமாதலினாலே அவர்களுக்கு இடையறாத அன் பைக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததென்பார் அன்பறு என்றும், உலகபரிபா லனமாகிய பேரறம் நிலைத்தற்குக் காரணமாகத் தோன்றியதாதலினாலே நல்லறத்தின்விளைவாயகருப்பம் என்றுங் கூறினார். திலீபனும் சுதக்கிணை யும் புரிந்த நல்ல தருமத்தின் விளைவாயுள்ள கருப்பம் எனினுமாம். (க)

தொடைவார்மென்மலர்க்கோதைதுவ னுண்ணூலிடையோடே
படைபாய்நவ் வியினெய்ய மெய்சோரப் பரியுமாற்
புடைவரர்மா மலைசுமந்து தள்ளாடிப் பொறாக்கலா
திடைவார்மேற் சோர்வேறி னெங்ஙனே பொறுப்பதே.

இ-ள். தொடை வார் மென் மலர்க் கோதை - தொடுக்கப்பட்டதாகிய நீண்ட மெல்லிய மலர்மாலையை அணிந்தவளாகிய சுதக்கிணை,—துவள் நுண்ணூல் இடையோடு - துவளுகின்ற நுண்ணிய நூலையொத்த இடையோடு,—படைபாய் நவ்வியின் நொய்ய மெய்சோரப் பரியும் - அம்புதைத்த மானினது மெய் சோர்தல்போலத் தன்னுடம்பு சோர்வடைய வருந்துவாள்,—புடைவார் மாமலை சுமந்து தள்ளாடிப் பொறுக்கலாது இடைவார் மேல் - புடைத்த கச்சையுடைய பெரிய (தன) மலையைச் சுமந்து தள்ளாடிச் சுமக்கமுடியாது வருந்துபவராகிய இடையார்மீது,—சோர்வு ஏறில் பொறுப்பது எங்ஙன் - சோர்வு அதிகப்படிற் சுமப்பது எவ்வாறு. எ-று.

வினை முடியாமைதோன்றநின்றது. மலையைச் சுமந்து வருந்துவார் மேற் சோர்வேறின் அவர் சுமப்பது எப்படி எனவு மொருபொருள்பயத்தலால் இது சிலேடையின் முடித்தலாகிய வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னு மலங்காரம். தொடையையும் மலரையுமணிந்த கோதையையுடையாளெனினுமாம். (உ)

நெருங்காவி நுகர்கலையி னெருக்கினயர் நிலையதா
மருங்காவி பெற்றபலன் மற்றேவிம் மலர்க்கலா
தொருங்காவி யழகழிந்த கருங்காவி யொல்லைபோற்
கருங்காவி யெனக்கடலங் கண்பசலை பூத்தவே.

இ-ள். நெருங்கு ஆவி நுகர் கலையின் நெருக்கின் அயர் நிலையது ஆம் மருங்கு - நெருங்கிய அகிற்புகையையுண்ட வஸ்திரத்தின் நெருக்கினால் அயருகின்ற நிலையையுடையதாகிய இடை,—ஆவி பெற்ற பலன் மற்றே - உயிரைப்பெற்றுந் தைரியமடைந்தபலன் மாத்திரமா?—இ மலர்க்கு அலாது ஒருங்கு அழகு அழிந்த ஆவிக் கருங்காவி - (கண்களாகிய) இம்மலர்களுக்கு ஒவ்வாது ஒருங்கே அழகுகெட்ட வாவியின்கணுள்ள கருங்குவளைமலர்களை,—ஒல்லைபோல் கருங்காவி என - பழமைபோல (இவைகள்) கருங்குவளைமலர்கடான் என்றும் சொல்லும்படி,—கடல் கண் பசலைபூத்த - கடல்போன்ற கண்களிரண்டும் பசலைபூத்தன. (எனவே அதுவுமாம் என்றபடி.) எ-று.

ஆவி நுகர்கலை என்பதற்குப் பாலாவியின்றன்மையைத் தன்னிடத்தே கவர்ந்த கலை எனினுமாம். ஆவி அழகு அழிந்த என்பதற்கு மணமும் அழகும் அழிந்த எனினும் பொருந்தும். கருங்காவி கருங்காவி என்று சொல்லும்படி பொருந்த எனக் கருங்காவியை எழுவாயாகக்கொண்டு முடித்துப் பொருள்கோடலுமாம். சுதக்கிணையிடத்து வேறுபட்டுத் தோன்றிய குறி இடை தைரியத்தைப்பெற்றுத் தோன்றியதொன்றுமாத்திரமா? கண்கள் பசலைபூத்தனவுமாம் என்பது கருத்து. (௩.)

கரவாது வெண்சோதிக் கவினேறக் காண்டோறும்
வரவாகந் தனின்மாழை வனப்புளதா யினுமரு

விரவாதுள் வாங்கியுறச் செஞ்சோதி மேலெழீஇப்
பரவாது விசித்தனபோற் பசுநரம்பு பரந்தவே.

இ-ள். கரவாது வெண் சோதிக் கவின் ஏறக் காண்டோறும் - மறையாது வெள்ளொளியின் அழகானது (வரவர) மேற்படக் காணுந்தோறும்,—வர ஆகம் தனில் - மேலான மார்பின்கண்ணே,—மாழை வனப்பு உளதாயினும் - இயல்பாகப் பொன்னிறமுள்ளதாயினும்,—மறு விரவாது உள் வாங்கி உற - அவ்வனப்பு (வெள்ளொளியை) மறுத்து நெருங்காது உள்ளடங்கியிருக்கும்படி,—செஞ் சோதி மேலெழீப் பரவாது - (அதனிடத்திற் பொருந்திய) செவ்வொளி மேலெழுந்து பரவாமல்,—விசித்தனபோல் - கட்டிவிட்டதுபோல,—பசு நரம்பு பரந்த - பச்சைநிறமான நரம்புகள் பரந்தன. எ-று.

உற என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தை பரவாது என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சத்தோடு முடிக்க; ஏதுப்பொருட்டு. காண்டோறும் பரந்த, ஆகந்தனிற் பரந்த எனத் தனித்தனி கூட்டுக. செஞ்சோதிமேலெழீஇப்பரவாதும் மறுவிரவாதும் உள்வாங்கியுற என மாற்றிப் பொருள்கோடலுமாம். (௪)

மாதோற்ற முறுங்கிரண மலியருண வனப்பினை
லோதேற்ற முடைத்தேனு மொண்குழைவாய்ந்தொளியையே
மீதேற்ற வள்ளைபுகா விளங்குமிரு நீலமாம்
போதேற்ற சரோருகமும் புதுமதியம் பொருவுமே.

இ-ள். தோற்றம் உறும் கிரண மலி மா அருண வனப்பினால் ஓது ஏற்றம் உடைத்தேனும் - உதயத்தைப்பொருந்திய கிரணங்கள்பொலியப்பெற்ற பெரிய சூரியனையொத்த அழகினாற் சொல்லப்படும் உயர்ச்சியையுடைத்தாயினும்,— ஒண்குழை வாய்ந்து ஒளியை மீது ஏற்ற வள்ளை புகா விளங்கும் - ஒள்ளிய குழையையணிந்து ஒளியைமேற்கொண்ட (காதாகிய) வள்ளையிற்புக்கு விளங்குகின்ற,—இரு நீலமாம் போது ஏற்ற - (கண்களாகிய) இரண்டு நீலமலர்களை (த் தன்னிடத்து) க் கொண்ட,—சரோருகமும் - (முகமாகிய) தாமரைமலரும்,—புது மதியம் பொருவும் - புதிய சந்திரனையொத்தது. எ-று.*

எனவே முகமும் வெளுத்ததென்றபடி. வாய்ந்து ஏற்ற வள்ளை என்க. உடைத்தேனும் பொருவும் என முடிக்க. (௫)

வீங்குபுனற் றிருவேலி விரிகடற்பார் வியப்பறுத்
தீங்கின்முகக் குடைந்தமதி முகநோக்கிச் செவ்வியா
லாங்களியின் றதைந்துமுக மலர்ந்திடுமென் றமைந்திடாத்
தேங்குமுத வழகழிக்குஞ் செய்யவாய் விளர்த்ததே.

இ-ள். வீங்கு புனல் திரு விரிகடல் வேலி பார் - மிகுந்த நீரையுடைய அழகுபொருந்திய பரந்த கடலை எல்லையாகவுடைய பூமியில்,—வியப்பு

அரூத் தீங்கு இல் மூகக்கு உடைந்த மதி மூகம் நோக்கி - புகழப்படும் குற்றமில்லாத (சுதக்கிணையின்) முகத்திற்குத்தோற்ற சந்திரனது முகத்தைப் பார்த்து,—செவ்வியால் அளியின் ததைந்து மூகம் மலர்ந்திடும் என்று - பருவத்தோடு வண்டுகளால் நெருக்கமுற்று மூகம் மலரப்பெறுமென்று,—அமைந்திடாத் தேம் குமுத அழகு அழிக்கும் செய்ய வாய் - அமைவுற்றுத் தேன்பொருந்திய செங்குமுதமலரின் அழகைக்கெடுக்கின்ற சிவந்த வாயானது,—விளர்த்தது - வெளுத்தது. எ-று.

அமைதல் அழித்தற்குரியதன்மைகள் பலவற்றோடும் பொருந்துதல்; கருதுதலுமாம். என்று அழிக்கும் குமுதம் என இயைக்க. முகத்திற்குத் தோற்ற சந்திரனது முகத்தைப் பார்த்துச் செங்குமுதமலர்களலருமென்று கருதி அதனழகை அழிக்கும் சிவந்தவாய் இப்பொழுது வெளுத்தது என்பது கருத்து. பொருளடையானே உவமையடைபெற்றும். (௬)

எள்ளாதிங் கெமைநாளு மெடுக்கலா தெய்ப்பினாற்
றள்ளாடி நைந்தவிடை யுய்ந்ததெனத் தாம்பொறா
விள்ளாது விம்முறு வெய்துறு வெங்கதங்கண்
கொள்ளாநின் றனபோலக் குவிமுலைக்கண் கரிந்தவே.

இ-ள். எமை நாளும் எடுக்கலாது - எம்மை நாடோறுஞ் சுமக்கலாற்றாது,—எய்ப்பினால் தள்ளாடி நைந்த இடை - (சுமந்ததனாலாய) இளைப்பினாலே அசைந்து வருந்திய இடையானது,—எள்ளாது இங்கு உய்ந்தது எனத் தாம் பொறா - இகழப்படாது இவ்விடத்து உய்ந்துவிட்டதென்று தாம் அதனைச் சகிக்காது,—விள்ளாது விம்முறு வெய்துறு வெங்கதம் கண் கொள்ளாநின்றனபோல - வெளியேசொல்லாது (மனத்துள்ளைத்து) விம்மி வெதும்பிக் கொடிய கோபத்தைக் கண்களிற் கொண்டாற்போல,—குவி முலை கண் கரிந்த - திரண்ட முலைகள் (தம்) கண்கள் கறுத்தன. எ-று.

எள்ளாது என்பதை எடுக்கலாது என்பதன் எதிர்மறையோடு முடித்துப் பொருள்கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. கரிதல் கறுத்தல் என்ற பொருட்டாய் கருமையையுங் கோபத்தையுமுணர்த்திநின்றது. இது தற்குறிப்பேற்றம். (௭)

வன்னவா றுடைக்கடல் வந்த முத்தொளி
துன்னவா றரமிளிர் தோட்டுக் காதிடைப்
பொன்னவா றளந்திடு கண்ணி புன்கணுற்
றின்னவா றணிநல மிழந்து வைகினாள்.

இ-ள். வன்ன ஆறு உடைக் கடல் வந்த முத்து ஒளி துன்ன - அழகிய ஆற்றினையுடைய கடலிற்றோன்றிய முத்தினது ஒளிபொருந்துதலால்,—வால் தர மிளிர் தோட்டுக் காதிடை - வெண்மைநிறந்தோன்றும்படி விளங்குகின்ற தோட்டினையுடைய காதின்கண்,—பொன்ன ஆறு அளந்திடு

கண்ணி - பொலிவையுடைய வழியை அளந்து செல்லுகின்ற கண்களை யுடையளாகிய சுதக்கிணை,—புன்கண் உற்று இன்ன ஆறு அணி நலம் இழந்து வைகினள் - வருத்தமுற்று இவ்வாறு அழகின்சிறப்பை நீங்கியிருந்தாள். எ-று.

துன்ன ஏதுப்பொருட்டு. (௮)

பொன்புரை மேனிய டொடையல் பூணினுந்
தன்பெருங் கரங்களாற் றள்ளி யாற்றுவாள்
வன்பெருந் துயரிடை மகிழ்ச்சி யெய்தினா
டுன்பமுந் தருமரோ தொலைவி லின்பமே.

இ-ள். பொன்புரை மேனியள் தொடையல் பூணினும் - பொன்போன்ற மேனியையுடையளாகிய சுதக்கிணை மாலையை அணியினும்,—தன் பெரும் கரங்களால் தள்ளி ஆற்றுவாள் - தனது பெரிய கைகளாலே (அம் மாலையைத்) தள்ளி (அதன் சுமையை) த் தணிப்பவள்,— வன் பெரும் துயரிடை மகிழ்ச்சி எய்தினள் - மிக்க பெரிய துயரின்கண்ணே மகிழ்ச்சியை அடைந்தாள்,—தொலைவில் இன்பம் துன்பமும் தரும் - அழிவில்லாத இன்பப்பொருள் துன்பத்தையும் தரும்போலும். ஈ-று.

ஆற்றுவாள் என்பதற்கு இளைப்பை ஆற்றுவாள் எனினுமாம். துயர் மாலையைத் தாங்கியதாலாய துயர். அதன்கண் மகிழ்ச்சி என்றது தள்ளுதலால் வந்த மகிழ்ச்சியை. எப்பொழுதும் இன்பத்தைக்கொடுப்பதாகிய மாலை இப்பொழுது துன்பத்தைக் கொடுத்ததாகலின், துன்பமுந்தருமரோ தொலைவிலின்பமே என்றார். இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னு மலங்காரம். (௯)

மண்ணெதிர்ப் படுபந்தொ டாடு மற்றைய
கண்ணெதிர்ப் படினுங்கைச் சோர்வு காட்டுமாற்
பண்ணெதிர்ப் படுமொழிக் கென்னை பற்றுவ
எண்ணெதி ரப்படு மின்ப துன்பமே.

இ-ள். மண் எதிர்ப்படு பந்தொடு ஆடும் மற்றைய கண் எதிர்ப்படினும் - பூமியின்கண்ணே எதிர்ப்படுகின்ற பந்தோடு விளையாடுகின்ற மற்றைய பொருள்களும் (தன்) கண்களுக்குக் காணப்பட்டாலும்.—கைச் சோர்வு காட்டும் - (நீண்டுதற்கண்) கைச்சோர்வைக் காண்பிப்பாள்,—பண் எதிர்ப்படும் மொழிக்கு பற்றுவ என்னை - பண்போலும் மொழியையுடைய சுதக்கிணைக்குப் பற்றப்படுவன என்னை? (ஒன்றுமில்லை என்றபடி),— இன்ப துன்பம் எண் எதிரப்படும் - இன்பத் துன்பங்கள் மனத்தில் மாறுதலைப் பொருந்தும். எ-று.

மாறுதல் இன்பந் துன்பமாகவும் துன்பம் இன்பமாகவும் மாறுதல். இன்பத்தைக்கொடுக்கும் பந்துமுதலியன இப்பொழுது துன்பமாகத்தோன்றினமையின் எண்ணெதிரப்படுமின்பதுன்பமே என்றார். இதுவுமேலையணி.

மகிழ்ந்துறப் பதத்திலும் கரத்தும் வாங்கணி
திகழ்ந்தரற் றுறுறை செயல்கொண் டுள்ளவாற்
புகழ்ந்தவர்க் கல்லது பொருந்தி டாதமை
யிகழ்ந்தவர்க் கியார்கொலோ விரங்கு வார்களே.

இ-ள். உற மகிழ்ந்த பதத்தினும் கரத்தும் வாங்கு அணி - மிகவும் மகிழ்ந்து காலினின்றும் கையினின்றும் கழற்றிய ஆபரணங்கள்,—திகழ்ந்து அரற்றுது உறை செயல் கொண்டுள்ள - விளங்கி ஒலியாதிருக்கின்ற செயலைக்கொண்டுள்ளன,—புகழ்ந்தவர்க்கு அல்லது பொருந்திடாதமை இகழ்ந்தவர்க்கு - புகழ்ந்தவர்க்கன்றிப் பகைத்துத் தம்மை இகழ்ந்தவர்களுக்கு,—இரங்குவார்கள் யார் - இரங்குபவர்கள் யாவர். எ-று.

அணி சிலம்பும், வளையலும். இவைகள் கழற்றியபடியால் இரங்காதிருந்தன என்க. புகழ்தல் அணிதலையும் இகழ்தல் கழற்றுதலையும் குறித்துநின்றன. இதுவுமேலையணி. (௧௧)

மணிவகுத் துடையபே ரணிகள் வாங்கவும்
தணிவறப் புதியதோர் காட்சி தந்தன
டணிவுறக் கருவொடு தோற்றும் வண்ணமே
யணியவட் கென்னைகொ லணிக ளாயவே.

இ-ள். மணி வகுத்துடைய பேர் அணிகள் வாங்கவும் - மணிகளாற்செய்த பெரிய ஆபரணங்களைக் கழற்றவும்,—புதியதோர் காட்சி தணிவு அற தந்தனள் - (சுதக்கிணையானவள்) புதியதொரு தோற்றத்தைக் குறைவறக் காண்பித்தனள்,—துணிவு உறக் கருவொடு தோற்றும் வண்ணமே அணியவட்கு - தெளிவுபொருந்தக் கருப்பத்தோடு தோன்றுமியல்பே ஆபரணமாகப்பொருந்தியவளாகிய அச்சுதக்கிணைக்கு;—அணிகளாய என்னை - ஆபரணமாயுள்ளன வேறு யாவை?. எ-று.

உம்மை சிறப்பு. அணியவள் வினையாலணையும்பெயர். (௧௨)

போதெழில் வண்டலா டிடம்பு காநிகழ்
போதிசை தொழிலுரு வறிதிற் போதலே
போதொரு மூன்றினி லமைத்த பொங்கணை
போதிரண் டினும்விடா புரிந்து வைகுமே.

இ-ள். போது எழில் வண்டல் ஆடு இடம் - மிகுந்த அழகையுடைய விளையாட்டைச்செய்கின்ற இடமானது,—புகா நிகழ்போது இசை தொழில் உரு வறிதிற் போத - (அச்சுதக்கிணை தன்னிடத்திற்) புகுந்து நடக்குங்காலத்து அடையப்படுகின்ற தொழிலை (இப்பொழுது) அடையாது வறிதாகக் கழிய,—போது ஒரு மூன்றினில் அமைத்த பொங்கு அணை - மூவகைப்பூக்களாலுஞ் செய்யப்பட்ட பொலிவாகிய சயனத்திலே,—போது

இரண்டினும் விடா புரிந்து வைகும் - இராப்பகலாகிய இரண்டுகாலத்திலும் நீங்காது விரும்பி இருப்பான். எ-று.

போத வைகும் என இயையும்; நிகழ்காலம். முப்பூ கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ. "முப்பூவிளைந்தபடியென்சொல்" என்றார் பிறரும். (கங)

மெலியன வலியர்செய் விதியின் மேய்தரும்
வலியன மெலியர்செய் வகையின் வாய்க்குமான்
மெலியன வண்டலாட் டிடஞ்செய் மெய்த்தவம்
வலியன பூவணைத் தவத்தின் மாட்சியே.

இ-ள். வலியர் செய் விதியின் மெலியன மேய்தரும் - வலியோர்செய்த முயற்சியின் சிறுமையினாலே (அவர்செயல்) மெலியனவாகவும் போகும்,— மெலியர் செய்வகையின் வலியன வாய்க்கும் - மெலியோர் செய்த செயலின் பெருமையினாலே (அவர்செயல்) வலியனவாகவும் வாய்க்கப்பெறும்,—வண்டல் ஆட்டு இடம் செய் மெய்த்தவம் மெலியன - (என்னையெனின்) விளையாட்டிடம் செய்யப்பட்ட உண்மையான தவம் மெலியனவாயின,—பூஅணைத் தவத்தின் மாட்சி வலியன - பூவணையினது தவத்தின் மாண்பு வலியனவாயின. எ-று.

மெலியன - பெலமில்லாதன. வலியன - பெலமுள்ளன. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. (கச)

சயந்தனைச் சசிபெறு தகவின் மைந்தனைப்
பயந்தன டெய்வதுந் துபியும் பம்பின
வியந்தன பாரெலா மிகுந்த வோகையே
நயந்தரு களிப்பினர் நவிலு மோதையே.

இ-ள். சசி சயந்தனைப் பெறு தகவின் மைந்தனைப் பயந்தனள் - இந்திராணி சயந்தனைப்பெற்ற தகைமையைப்போல (ச்சுதக்கிணையும்) புத்திரனைப் பெற்றாள்,—தெய்வ துந்துபியும் பம்பின - (அப்பொழுது) தேவதுந்துபியும் ஒலித்தன,—பாரெலாம் வியந்த - பூமியிலுள்ளவர்களெல்லாம் புகழ்ந்தார்கள்,—நயம் தரு களிப்பினர் ஓகையே நவிலும் ஓதை மிகுந்த - நன்மையைத்தருகின்ற களிப்பினையுடையவர்களாகிய நகரமாந்தர்கள் (புதல்வற்பேறாகிய) உவகைக்கருமத்தையே எடுத்துப்பேசுகின்ற ஆரவாரம் (எங்கும்) மிகுந்தன. எ-று.

ஐயுருப்பு விகாரத்தாற் றொக்கது. உம்மை எச்சத்தோடு சிறப்பு. அருமையும் பெருமையுந்தோன்றச் சயந்தனைச் சசிபெறுதகவின் என்றார். (கரு)

அருகலி லுவகைசொல் பவர்க்கு மன்னவன்
வருகென வேண்டுவ மகிழ்ந்து வீசின
னிருகவ ரியுமுல கெங்கு மூடிய
ஒருகவி கையுமலா தொழிந்த வில்லையே.

இ-ள். அருகல் இல் உவகை சொல்பவர்க்கு - (புதல்வற்பேறுகிய) பெரிய மகிழ்ச்சியை (த் தனக்கு வந்து) சொல்பவர்களுக்கு,—மன்னவன் வருக என வேண்டுவ மகிழ்ந்து வீசினன் - அயமகாராசன் வருக என்று (அவர்கள்) விரும்பியவற்றை மகிழ்ந்து பெரிதுங் கொடுத்தான்.—இரு கவரியும் உலகெங்கும் மூடிய ஒருகவரியும் அல்லாது - (அங்ஙனம் கொடுத்தபொழுது) இரண்டு சாமரைகளும் உலகமுழுது மூடிய ஒரு குடையுமன்றி (க் கொடாமல்) எஞ்சியனவாகிய பொருள்கள் பிறவில்லை. எ-று.

ஒழிந்தவில்லை எனவே ஏனையவெல்லாங் கொடுக்கப்பட்டன என்பதாம்

வேறு.

தந்தெ ணுவ யிர்க்குநுண் ணுசுப்பு வல்லி தன்னையே
யந்த நாண்ம றத்தல்கொண் டறக்க ளிப்பி ணுடினர்
கந்த நாற லர்க்குழற் சுருக்கு டைந்து காறொடச்
சந்த ணுச லத்தனம் வருத்து கின்ற தன்மையே.

இ-ள். தந்து எணு அயிர்க்கும் நுண் நுசுப்பு வல்லிதன்னை - நூலோ என்று ஐயமுறுகின்ற நுண்ணிய இடையாகிய கொடியை,—சந்தன அசலத் தனம் வருத்துகின்றதன்மை - சந்தனமணிந்த மலைபோன்ற முலைகள் (தம் பாரத்தானே) வருத்துகின்றதன்மையை,—அந்த நாள் மறத்தல் கொண்டு - (அரசபுதல்வன்பிறந்த) அற்றைத்தினத்தில் மறந்து - கந்தம் நாறு அலர் சுருக்கு உடைந்து கால்தொட - நறுமணங்கமழுகின்ற பூவை அணிந்த கூந்தலின் கட்டவிழ்ந்து காலைத்தீண்ட,— அறக் களிப்பின் ஆடினர் - மிகவும் களிப்பினோடு (பெண்கள்) கூத்தாடினர்கள். எ-று.

முலைப்பாரத்தால் இடை முரியுமென்பதை அரசனுக்குப் புத்திரன் பிறந்தான் என்ற மகிழ்ச்சியால் மறந்து பெரிதுங் கூத்தாடினர்கள் என்பது இதன் கருத்து. தொட ஆடினர் என இயையும்; காரியப்பொருட்டு. (௧௭)

திக்க ளந்த மான்மதந் திளைத்த வாசம் யாவும்வான்
புக்க ளந்த சுண்ணமென் பொடிப்பொ லிந்த பூழிபார்
மிக்க ளந்த குங்குமத் தளங்க ளுள்வி யப்பொடே
மக்க ளந்த நாகராகி மையல் கொண்டு வைகினர்.

இ-ள். மான்மதம் திளைத்த வாசம் யாவும் திக்கு அளந்த - மிருகமதங் கலந்த வாசனுதிரவியங்களிலுள்ள நறுமணங்களெல்லாம் திக்குவரையுஞ் சென்று பரந்தன,—மென் சுண்ணப்பொடிப் பொலிந்த பூழி வான் புக்கு அளந்த - மெல்லிய சுண்ணப்பொடிகளாற் பொலிவடைந்த பூழி ஆகாயத்திலே சென்று பரந்தன,—குங்குமத் தளங்கள் பார் மிக்கு அளந்த - குங்குமச் சேறு பூமியிலே மிக்குப் பரந்தன,—உள் வியப்பொடு மக்கள் அந்த நாகராகி மையல்கொண்டு வைகினர் - அகத்தே வியத்தலோடு மனுடர்கள் அந்தத் தேவர்களாகிக் களிமயக்கங்கொண்டிருந்தார்கள். எ-று.

உள்வியப்போடு விளையாட்டை இமையாது நோக்கி நிற்றலால் நாகராகி என்றார். "மனிதருந்தேவரானார்கண்ணிமையாதுவாழ்த்தி" என்றார் பிறரும். இனி "மக்களந்தநாகராதி" என்னும் பாடத்திற்கு இவ்வாசனைகளால் மக்களுந் தேவராதியோரும் இஃதென்னையென்று மயக்கமுற்றிருந்தார் எனப் பொருள் கொள்க. (கஅ)

உற்று ளாரொ ருத்தருக் கொருத்த ரோடி யோகையே
சொற்று ளார வர்க்கவர் சுருக்கி லாது தூவினார்
மற்று ளாரி யாரும்யாரும் வண்மை யார்க ளாதலாற்
பெற்று ளாரை யின்னரென்று பேச லாவ தாகுமோ.

இ-ள். ஓடி உற்றுளார் ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் ஓகை சொற்றுளார் - ஓடிப்போய் அந்த நகரத்திலிருப்பவர்கள் ஒருத்தருக்கொருத்தர் மகிழ்ச்சி வார்த்தையைக் கூறினார்கள், — அவர்க்கு அவர் சுருக்கிலாது தூவினார் - அவர்க்கவரே குறைவின்றி (ப் பொன்னைச்) சொரிந்தார்கள்,—உளார் யாரும் யாரும் வண்மையார்கள் ஆதலால் - அங்குள்ளவர்கள் எவர்களும் கொடையாளர்களாயிருத்தலினால்,—பெற்றுளாரை இன்னர் என்று பேசலாவது ஆகுமோ - (அவர்கள் கொடுத்த பொருள்களைப்) பெற்றவர்களை இவர்கள் என்று குறித்துச் சொல்லுதல் கூடுமோ. எ-று.

ஓகாரம் - எதிர்மறை. மற்று அசை. அவர்க்கு அவர் என்றது சொன்னவர்க்குச் சொல்லப்பட்டவர் என்றபடி. (கக)

இரக்கு வாரி ரப்புமற்றை யீகுவார்க ளீகையு
நிரக்கு மாகு றைப்படாது நேர்நி றைந்து நிற்றலாற்
புரக்கு வாரு முள்ளகைப் பொருட்டி றம்பு றம்விடா
கரக்கு வாரு மற்றைநாளி னொத்து ளார்க ணத்தினே.

இ-ள். இரக்குவார் இரப்பும் ஈகுவார்கள் ஈகையும் - இரப்பவர்களுடைய இரந்துபெறும்பொருளும் கொடுப்பவர்களுடைய கொடைப்பொருளும் —நிரக்குமா குறைப்படாது நேர் நிறைந்து நிற்றலால் - நிறையுமாறு குறைவுபடாது சமப்பட்டு நிற்றலால்,—அற்றைநாளில் - அற்றைத்தினத்தில்,—புரக்குவாரும் - கொடுப்பவர்களும்,— உள்ள கைப்பொருள் திறம் புறம்விடா கரக்குவாரும் - தமக்குக் கிடைத்துள்ள கைப்பொருளின் பகுதியைப் புறத்தே விடாது மறைத்துப் பேணிவைப்பவர்களாகிய அவ்விரப்பவர்களும்,—கணத்தின் ஒத்துளார் - ஒருகணப்பொழுதினுள்ளே தம்முளொத்தார்கள். எ-று.

மற்று அசைநிலை; வினைமாற்றுமாம். ஐ சாரியை. வறுமை மிகுதி பற்றித் தமக்குக் கிடைத்த பொருளைப் புறத்தே விடாமையின், உள்ளகைப் பொருட்டிறம்புறம்விடா-புரக்குவாரும் என்றார். இனி இதற்கு இரத்தற்றொழிலும் ஈதற்றொழிலுஞ் சமப்பட்டுநிற்றலாற் (கொடுப்பவர்களில்லாமை

யினுற்) கொடுப்பவர்களும் லோபிகளும் தம்முளொத்தார்கள் என்பாரு முளர். அது இத்துணைச் சிறப்பின்று. (உ௦)

இம்பர் யாரு யாவுமெல்லை யில்ல கொள்ள வின்பொடோர்
நம்பி நாளி ரண்டுவார மாய தென்ன விற்றுவாஞ்
செம்பொன் மாலை யம்பொனார்கள் சிந்து போது சென்றுவீழ்
பம்பு மார்ப தங்களே பலன்பெ றாது மீளுமே.

இ-ள். இம்பர் யாரும் யாவும் எல்லை இல்ல கொள்ள - இவ்விடத்து எவர்களும் எப்பொருள்களையும் அளவில்லாதனவாகப் பெற, —இன்பொடு ஓர் நம்பி நாள் இரண்டு வாரம் ஆயது - அக்கொண்டாட்டத்தோடு ஒப்பற்ற இரகு பிறந்தநாள் இரண்டுவாரங் கழிந்தது,—என் நவிற்றுவாம் - (அங்ஙன மாயபோது அவர்கள் கொடையைப்பற்றி நாம்) யாது சொல்வாம்,—செம் பொன் மாலை அம் பொனார்கள் சிந்துபோது - சிவந்த பொன்னரிமாலை களை அழகிய இலக்குமியைநிகர்த்தவர்களாகிய மகளிர்கள் சிந்தும்போது,— சென்று வீழ் பம்பும் ஆர்பதங்களே பலன் பெறாது மீளும் - அவற்றிற் சென்று விழுகின்ற ஒலிக்கின்ற வண்டுகளே அங்குப் பயன்பெறாது திரும்பு வன. எ-று.

எனவே அங்குவந்தவர்களிற் பயன்பெறாதவர்கள் ஒருவருமில்லை என்பதாம். பொன்னரிமாலையிற்றேனின்றாதலின், செம்பொன் மாலையம்பொனார்கள்.........பலன்பெறாதுமீளுமே என்றார். (உக)

மாத ராரொர் பாலர்மற்றை மைந்த ராரொர் பாலரே
தாது ராய மாலையார் தழைத்த சாரொர் சாரெலாம்
பாத ராக முங்கழற் பெய்பதும ராக முஞ்செறி
பேத ராக முங்கொ டேபிறங்கு மவ்வி டங்களே.

இ-ள். மாதரார் ஓர் பாலர் - பெண்கள் ஒருபக்கத்திலுளர்,—மைந்தரார் ஓர் பாலர் - ஆடவர்கள் ஒருபக்கத்திலுளர்,—தாதுராயமாலை ஆர் தழைத்த சார் ஓர் சாரெலாம் - பொன்னரிமாலைகள் நிறைந்து விளங்குகின்ற இடங்கள் ஒருபக்கமெல்லாம் உள்ளன,—அவ்விடங்கள் - அந்த இடங்கள்,—பாத ராகமும் - பாதத்தினிறத்தையும்,—கழல் பெய் பதுமராகமும் - வீரக்கழலி லணிந்த பதுமராகமணியினொளியையும்,—செறி பேதராகமும் கொடு பிறங் கும் - (இவ்விரண்டுஞ்) செறிந்த பேதமான நிறத்தையும் கொண்டு விளங்கும். எ-று.

பாதராகமும் பதுமராகமும் பொன்னரிமாலையிற் றோற்றுதலின் செறி பேதராகமுங்கொடுபிறங்கும் என்றார். ராகம் - நிறம். வினையெச்சவீறு கெட்டுநின்றது. (உஉ)

நிகரின் மைக்க ளொரொடு நெருங்கு மாந்தர் தம்மொடு
முகர மிக்க வீறொடு முதிர்ந்த கேளி மூளலாற்

பகரு மட்டு நீறொடும் பரந்த கந்த நீரொடு
மகரு விட்ட சேறொடு மலர்ந்த லைவி ளைந்ததே.

இ-ள். நிகர் இல் மை கணாரொடும் நெருங்கு மாந்தர் தம்மொடும் - ஒப்பில்லாத மை எழுதிய கண்களையுடையவர்களாகிய மகளிருக்கும் நெருங்கிய ஆடவர்களுக்கும், —முகரம் மிக்க வீறொடு - தலைமைமிக்க வேகத்தோடு, — முதிர்ந்த கேளி மூளலால் - மிகுந்த விளையாட்டு மூண்டுகொள்ளுதலால், — பகரும் மட்டு நீறொடும் - சொல்லப்படுகின்ற வாசனைப் பொடியோடும், — பரந்த கந்த நீரொடும் - பரந்த வாசனைபொருந்திய (பனி) நீரோடும், — அகரு இட்ட சேறொடும் - அகிற்குழம்போடும், — அலர்ந்தலை விளைந்தது - கலகமுண்டாயது. எ-று.

முன்னருள்ள ஒடு உருபுகளிரண்டும் குவ்வுருபின்பொருளில் வந்தன. பின்னைய உடனிகழ்ச்சி. (௨௩)

வேறு.

வீரமே தருங்கொலை வேற்க ணார்முலைப்
பாரமே வருத்தினும் பரிவின் வல்லைபோ
யாரமே குழைத்திழைத் தப்பிக் கந்தநற்
சாரமே யிறைத்தனர் தலைம யங்கவே.

இ-ள். வீரம் தரும் கொலை வேல் கண்ணார் - வீரம்பொருந்திய கொலைத்தொழிலமைந்த வேல்போலுங் கண்களையுடையவர்களாகிய மகளிர்கள், —முலைப் பாரம் வருத்தினும் - தம்மை (விரைந்து போதற்கு விடாது) முலைப்பாரம் வருத்தினாலும், — பரிவின் வல்லை போய் - விருப்பத்தினால் விரைந்து சென்று, —ஆரம் குழைத்து இழைத்து அப்பி - சந்தனச்சேற்றைக் குழைத்துண்டாக்கி (ஒருவர்க்கொருவர் அள்ளி) அப்பி, —தலைமயங்க கந்த நல் சாரம் இறைத்தனர் - (தம்முட்) கலப்புற வாசனைபொருந்த நல்ல (பனி) நீரைச் சொரிந்தார்கள். எ-று.

வருத்தினும் போய் என இயையும். தலைமயங்கல் ஒருசொல். (௨௪)

ஏந்திளங் கொங்கையா ரிரவி மொய்ம்பினர்
வாய்ந்துள சிவிறிநீர் வழங்கக் கங்கணப்
பூந்தளக் கமலமும் புதிய சங்கணி
காந்தளுந் தனித்தனி கடுப்பக் காணுமே.

இ-ள். ஏந்து இளம் கொங்கையார் - நிமிர்ந்த இளமையாகிய முலைகளையுடையவர்களாகிய பெண்களும், —இரவி மொய்ம்பினர் - மலைபோலும் புயங்களையுடையவர்களாகிய ஆடவர்களும், —வாய்ந்துள சிவிறிநீர் வழங்க - சிறந்த சிவிறியிலுள்ள பனிநீரைத் தெளிக்க, —கங்கணப் பூ தளக் கமலமும் - கடகத்தையணிந்த பொலிவாகிய இதழையுடைய தாமரைமலர்களும், —புதிய சங்கு அணி காந்தளும் - புதிய வளையலையணிந்த காந்தள்

மலர்களும்,—தனித்தனி கடுப்பக் காணும் - ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பக் காணப் படும். எ-று.

ஒருவருக்கொருவர் சமமான பருவமுடையரென்பார், ஏந்திளங்கொங் கையாரிரவிமொய்ம்பினர் என்றும், ஒன்றுக்கொன்று பிந்தாது வீசலால் தனித்தனிகடுப்பக்காணும் என்றுங் கூறினர். கங்கணக் கமலம் என்றது ஆடவர் கையை. சஙகணிகாந்தள் என்றது மகளிர் கையை. ஒவ்வாத கமல மூங் காந்தளும் ஒப்ப எனவு மொருபொருள் தோன்றநின்றது. (உ௫)

வலியிரா நவ்வியும் மடங்க லேறுமொத்
தொலிவிரா யெதிர்ந்துள ரேனு மோர்ந்திடின்
மெலியரோ மெல்லியர் வேற்கை யாடவர்
புலிவிரா யெறிந்திடக் களபம் போக்குவார்.

இ-ள். வலி இரா நவ்வியும் மடங்கல் ஏறும் ஒத்து - (பெண்கள்) வலி மையில்லாத மானையும் (ஆடவர்கள் வலிமையுள்ள) சிங்கேற்றையும் ஒத்து,— ஒலிவிராய் எதிர்ந்துளரேனும் - ஆரவாரங்கொண்டு எதிர்ந்தாராயினும்,— ஓர்ந்திடின் மெல்லியர் மெலியரோ - ஆராயுமிடத்துப் பெண்கள் (ஆடவர் களுக்கு) வலிமையிற் குறைந்தவர்களோ? (அன்று; ஏனெனில்),—வேல் கை ஆடவர் புலி விராய் எறிந்திடக் களபம் போக்குவார் - வேலையேந்திய கையையுடைய ஆடவர்கள் புலியை நெருங்கி எறிய (அவர்கள் அதற்குமா றாகக்) களபத்தை எறிவார்கள். எ-று.

புலி நால்வகைச்சாந்துளொன்று. களபம் கலவைச்சாந்து. ஆடவர்கள் புலியை எறியப் பெண்கள் யானைக்கன்றை எறிவார்கள் என்பதுந் தோன்ற நின்றது. (உ௬)

பணைபடச் சிவிறிநீர் பாய்ச்சற் கேறுடு
பிணைபடச் செல்லுமங் கவர்க்குப் பெண்மரைத்
துணைபடக் கொடாமையுந் துலங்கு காவியி
னிணைபடக் கொடாமையு மெளிய வல்லவே.

இ-ள். பணைபடச் சிவிறிநீர் பாய்ச்சற்கு - பெருமைபொருந்தச் சிவிறி நீரைத் தெளித்தற்கு,—ஏறொடு பிணைபடச் செல்லும் அங்கவர்க்கு - சிங் கேற்றையும் பெண்மானையும் ஒப்பச் செல்லுகின்ற (ஆடவரும் பெண்களு மாகிய) அவ்விருபகுதியார்களுக்கும்,—பெண் மரைத் துணைபடக் கொடா மையும் - (அந்நீர்) விரும்பப்படுகின்ற தாமரைமலர்போன்ற இருகண்களி லும்படக் கொடாமையும்,—துலங்கு காவியின் இணைபடக் கொடாமையும் எளியவல்ல - விளங்குகின்ற கருங்குவளைமலர்போலும் இருகண்களிலும் படக் கொடாமையும் அரியனவாயின. எ-று.

ஏற்றை ஒப்பச் செல்லும் ஆடவர்க்கும் பிணையையொப்பச் செல்லும் பெண்களுக்கும் மரைத்துணைப்படக் கொடாமையும், காவியினிணைப்படக்

கொடாமையும் எளியவல்ல என்க. நிரனிறை. கொடாமையும் எளியவல்ல எனவே கொடுப்பர் என்பது தாற்பரியமாம். பெண் விகாரம். மரை முதற் குறை. தாமரை, காவி என்பன ஆகுபெயர்கள். (உள)

நன்பொருட் டிருதிறத் தவர்நன் கேளிவாய்த்
தென்பொருட் டெழுமிரு சிகரி தாங்கிய
மின்பொருட் டிரங்குமச் சிலம்பு தாள்விடா
தென்பொருட் டிரங்குமக் கழல்க ளென்பவே.

இ-ள். நன்பொருட்டு இருதிறத்தவர் நன் கேளிவாய் - மங்கலக் காரணமாக (ச் செய்யப்படும்) ஆண் பெண் என்னு மிருபகுப்பினர்களது நல்ல விளையாட்டினிடத்து,—தென் பொருட்டு எழும் இரு சிகரி தாங்கிய மின் பொருட்டு அ சிலம்பு இரங்கும் - அழகாகிய பொருளையுடைத்தாய் எழுந்த (முலைகளென்னும்) இருமலைகளைத் தாங்கிய இடை காரணமாக அச் சிலம்புகள் ஒலிக்கும்,—தாள்விடாது அக்கழல்கள் என்பொருட்டு இரங்கும் - கால்களை விடாமற் பற்றிக்கொண்டு அக்கழல்கள் யாதுகாரணமாக ஒலிக்கும். எ-று.

அகரச்சுட்டுக்களிரண்டும் முறையே பெண்களதும் ஆடவர்களதும் காலிலுள்ள சிலம்பும் கழலும் என்பவற்றைச் சுட்டிநின்றன. என்ப அசைநிலை. என் என்னும் வினா அதிசயங்குறித்து நின்றது. நன்பொருட்டு என்பதற்குப் பிள்ளையையுடையது எனப் பொருள்கூறி, விளையாட்டோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்வாருமுளர். நன்பொருள் - பிள்ளை. (உஅ)

செருமித நிலைதெரிந் துரைப்பச் சேணுயு
ரருமித நிலையவர் தமக்கு மாகுமே
பெருமித வரிசன மளாய பெட்பறா
நிருமித நிலையநெய் யாட்டு நீர்மையே.

இ-ள். பெருமித அரிசனம் அளாய பெட்பு அறா நிருமித நிலைய நெய் ஆட்டு நீர்மை - மகிமைபொருந்திய மஞ்சள் கலக்கப்பெற்ற விருப்புநீங்காத நியமிக்கப்பட்ட நிலையையுடைய நெய்விளையாட்டின் நீர்மையினது,— சேரும் இத நிலை தெரிந்து உரைப்ப - அடைந்த இன்பநிலையைத் தெரிந்து கூற,— சேண் உயர் அருமித நிலையவர் தமக்கும் ஆகுமே - சுவர்க்கமாகிய உயர்ந்த பதத்தையுடையவர்களாகிய தேவர்களுக்குங் கூடுமோ? (கூடாது.) எ-று.

வினா எதிர்மறுத்து நின்றது. அளாய, அறாத, நிலைய என்னும் பெயரெச்சங்கள் தனித்தனி நெய்யாட்டோடு முடிந்தன. இனி நீர்மை என்பதை எழுவாயாகக்கொண்டு நிலைய என்பதோடு முடித்துப் பொருள் கூறினு மமையும். சேரும் என்பது செரும் எனக் குறுகிநின்றது. (உகூ)

கலிப்புடை நறும்புனல் படிந்து காளலஞ்
சொலிப்புடை நாமவே லரசன் சொன்மறை

யொலிப்புடை முனியொடு மேகி யொண்டவப்
பலிப்புடைப் பருமணிப் பவனத் தெய்தினான்.

இ-ள். கலிப்பு உடை நறும்புனல் படிந்து - ஒலித்தலையுடைய நறிய நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—கானல் அம் சொலிப்பு உடை நாமவேல் அரசன் - ஒளியினது வளர்ச்சியையுடைய அச்சத்தைச்செய்கின்ற வேற்படையையேந்திய திலீபமகாராசன்,—சொல் மறை ஒலிப்பு உடை முனியொடும் ஏகி - சொல்லப்படுகின்ற வேதகோஷத்தையுடைய வசிட்டமுனிவரோடும் சென்று,—ஒண் தவப் பலிப்பு உடைப் பருமணிப் பவனத்து எய்தினான் - ஒள்ளிய தவப்பலிப்பாகிய புதல்வனையுடைய பரிய மணிகளையழுத்திச் செய்த கோயிலையடைந்தான். எ-று.

படிந்து ஏகி எய்தினான் என முடிக்க. தவப்பலிப்புடைப்பவனம் என்பதற்கு, புதல்வனைத் தன்னிடத்துக் கொண்டமையாற் றவப்பலிப்பையுடைய கோயில் எனினுமாம். கோயில் - அரசமாளிகை. (௫0)

பரிந்தரு டானமுற் பவித்தி ரத்தகை
யிருந்தொழி னடந்தவங் கிருந்த வேந்தறான்
மருந்தனாற் கண்டபின் மகிழ்ச்சி யுண்ணிறைந்
திருந்தது நடந்தது கவ்வை யீட்டமே.

இ-ள். பரிந்து அருள் தானம் முன் பவித்திரத் தகை இருந்தொழில் நடந்தது - விரும்பிக் கொடுக்கப்படுகின்ற தானமுதலாகிய சுத்தமான தகைமைபொருந்திய பெரிய தொழில்கள் நடந்தன,—அங்கு இருந்த ஏந்தல் மருந்து அன்னாற் கண்டபின் - அங்கே இருந்த அரசன் (பிறவிப்பிணிக்கு) மருந்தையொத்த புதல்வனைக் கண்டபின்பு,—மகிழ்ச்சி உள் நிறைந்து இருந்தது - மகிழ்ச்சியானது அவன் உள்ளத்தே நிறைந்திருந்தது,—கவ்வை ஈட்டம் நடந்தது - துன்பக்கூட்டம் நீங்கியது. எ-று.

தானம் பீசதானமுதலியன. முற்பவித்திரத்தகையிருந்தொழில் என்றது சாதகன்ம முதலியனவற்றை. (௫௧)

வெங்கய நிருதர்த மகுட மீமிசை
யங்கதிர் கழைகழ லரச னான
பங்கய மலர்தர விளங்கு பான்மையாற்
செங்கதி ராயினான் சிறிய செம்மலே.

இ-ள். வெம் கய நிருதர்தம் மகுட மீமிசை அதிர் கழைகழல் அரசன் ஆனன பங்கயம் - கொடிய யானைப்படையையுடைய அரசர்களது முடியின் மீது ஒலித்தலின் செறிவுபொருந்திய வீரக்கழலையுடைய அரசனது முகத்தாமரை,—அலர்தர விளங்கு பான்மையால் - அலரும்படி விளங்குந்தன்மையினால்,—செங்கதிர் ஆயினான் சிறிய செம்மல் - சூரியனாயினான் இளைய புதல்வனாகிய இரகு. எ-று.

எத்துணை வலிபடைத்த அரசர்களாலும் வணங்கப்படும் பாதங்களை யுடையவனென்பார், வெங்கயசிருதர்தம்மகுடமீமிசை யங்கதிர்களைகழலரசன் என்றும், புதல்வனைக்கண்டு முகம்மலர்தலிற் செங்கதிராயினன்சிறிய செம்மலே என்றுங் கூறினர். இது ஏதுவுருவகம். (௩௨)

உதியமை யுளத்தின னுவகை யொண்கடல்
கதியமை வின்றியே பெருகக் காண்டலாற்
புதியநன் கலையெலா நிறைந்த பூரண
மதியமு மாயின னனைய மைந்தனே.

இ-ள். உதி அமை உளத்தினன் உவகை ஒண் கடல் - கல்வியறிவமைந்த மனத்தையுடையவனாகிய திலீபனது மகிழ்ச்சியாகிய ஒள்ளிய கடலை,—கதி அமைவு இன்றிப் பெருகக் காண்டலால் - கதிருறைதலின்றிப் பெருகச்செய்தலால், — அனைய மைந்தன் - அப்புதல்வன்,—புதிய நன் கலையெலாம் நிறைந்த பூரண மதியமும் ஆயினன் - புதிய நல்ல கலைகளெல்லாம் நிறையப்பெற்ற பூரணசந்திரனுமாயினன். எ-று.

காண்டலால் ஆயினன் என்க. காண்டலால் என்பதற்குக் காணப்படலால் எனினுமாம். புதியமதி என்க. உவகைக்கடலைப் பெருகச்செய்தலாற் புதியமதி என்றார். இதுவுமேலையணி. (௩௩)

அடுஞ்சயத் திகிரியா னனைய வேலையின்
விடுஞ்சிறை யின்மையான் மேய தென்புலம்
படுஞ்செய லினர்கட னென்னும் பாரமா
நெடுஞ்சிறை தான்றனி நீங்கி னனரோ.

இ-ள். அனைய வேலையின் - (புதல்வன்பிறந்த) அந்தச்சமையத்தில்,—விடும் சிறை இன்மையால் - தன்னால்விடப்படும் சிறை இல்லாமையினால்,—அடும் சயத் திகிரியான் - (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற வெற்றியைக்கொண்ட ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனாகிய திலீபன்,—மேய தென்புலம்படுஞ்செயலினர் கடன் என்னும், பாரமாம் நெடும் சிறை - (தன்னை) அடைந்த தென்புலத்தாரது கடனாகிய பாரமாகிய நெடிய சிறையினின்றும்,—தான் தனி நீங்கினன் - தான் தனியே நீங்கினன். எ-று.

இன்மையால் தனி நீங்கினன் என்க. மேய சிறை எனக் கூட்டுக. ௩௪

தெட்டமெய்த் தவப்பயச் செல்வற் கவ்வயின்
மட்டில கலைக்கட றனையும் வாளமர்
முட்டிய பகையையு முடிவு காண்பனென்
றிட்டன ரொருபெய ரிரகு வென்னவே.

இ-ள். மட்டு இல கலைக்கடல் தனையும் வாள் அமர் முட்டிய பகையையும் முடிவு காண்பன் என்று - அளவில்லாத நூற்கடலையும் வாட்போ

ரில் எதிர்த்த பகைக்கடலேயும் (இவன்) கடப்பான் என்று,—அவயின் - அவ்விடத்து,—தெட்ட மெய்த் தவப் பயச் செல்வற்கு - தெளிந்த மெய்த் தவப்பயனுயுள்ள புதல்வனுக்கு,—இரகு என்ன ஒருபெயர் இட்டனர் - இரகு என்று ஒருபெயரை இட்டார்கள். எ-று.

என்ன இட்டனர் என்க. லக் - கடத்தல். உ விகுதி. ரகு என்றது லகார ரகாரவொற்றுமைபற்றி. முடிவுகாணல்-முற்றுக்காணல்=ஒற்றுமை.

ஒல்லேமென் றிருவிளம் பருவத் தேயுரம்
புல்லவம் புவிமகள் புளகம் பூப்பநாட்
செல்லறத் தொடுமிக வளர்கின் ருன்றிகழ்
மல்லலஞ் சிறுகலே மதிய மென்னவே.

இ-ள். ஒல்லே இளம் பருவத்தே மென் திரு உரம் புல்ல - விரைவில் இளம்பருவத்திலேயே மெல்லிய (இயல்பையுடைய) திருமகள் மார்பைத் தழுவவும்,—அம் புவிமகள் புளகம் பூப்ப - (சிறிய கால்படுந்தோறும்) பூமி தேவி புளகங்கொள்ளவும்,—திகழ் மல்லல் அம் சிறுகலே மதியம் என்ன - விளங்குகின்ற பொலிவாகிய அழகிய சிறிய கலேயையுடைய பிறையைப் போல,— நாள் செல் அறத்தொடு மிக வளர்கின்ருன் - பலநாட்சென்று முற்றிய தருமப்பயனேடு மிகவும் வளருகின்ருன். எ-று.

புல்ல, பூப்ப வளருகின்ருன், என்ன வளருகின்ருன் எனத் தனித் தனி முடிக்க. பூருவசென்மத்திற்செய்த தருமப்பயனேடு வளர்கின்ருன் என்பார் நாட்செல்லறத்தொடு என்ருர். (ருசு)

வேறு.

விண்டிறந் தெழுந்த பானு விண்ணிழிந் துவரி வீழா
மண்டிறந் தெழுந்தா லொக்க வயங்கொளிவசிட்டன்வாய்மை
யெண்டிறந் தலர்ந்ததொன்மையெழுத்தெனுமிமையா வுள்ளக்
கண்டிறந் திட்டான் செல்வக் கவின்பெறு காமனுர்க்கே.

இ-ள். விண் திறந்து எழுந்த பானு - ஆகாயத்தைக் கிழித்து எழுந்த சூரியன்,—விண் இழிந்து உவரி வீழா மண் திறந்து எழுந்தால் ஒக்க வயங்கு ஒளி வசிட்டன் - அவ்வாகாயத்தினின்றும் இறங்கிக் கடலிற் படிந்து பூமியைக் கிழித்துக்கொண்டு எழுந்தாற்போல விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வசிட்டன்,—செல்வக் கவின்பெறு காமனுர்க்கு - செல்வத் தையுடைய அழகைப்பெற்ற மன்மதனேயொத்தவனுகிய அப்புதல்வனு க்கு,—வாய்மை எண் திறந்து அலர்ந்த தொன்மை எழுத்து எனும் - (யாவ ர்க்கும்) உண்மையான அறிவை உண்டாக்கிப் பரந்த பழைய கல்வியென் னும்,—இமையா உள்ளக் கண் திறந்திட்டான் - இமையாத அகக்கண்ணேத் திறந்தான். எ-று.

காமனுக்குத் திறந்தான் என்க. விண்டிறந்தெழுந்தபானு.....ஒக்க வயங்கொளிவசிட்டன்...எழுத்தெனும் இமையாவுள்ளக்கண்டிறந்திட்டான் என்றமையால், ஒளியினுவன்றி, கண்ணைத் திறத்தலானும் அச்சூரியனுக் கொப்பாதல் கொள்க. செல்வத்தைக் கவினுக்கடையாக்கிச் செல்வமாகிய கவின் எனினுமாம். எழுத்து ஆகுபெயர். (ருஎ)

வரும்பொரு ளுணரு நேச மாசறு தயிலம் வாக்கி
யரும்பொருட் கலைக ளென்னு மணித்திரி யநந்த மாட்டிப்
பெரும்பொருட் புத்தி யென்னு மகலிடைப் பெரிதி னாக
விரும்பொரு ளறிவுத் தீப மிருளறக் கொளுத்தி யிட்டான்.

இ-ள். பெரும் பொருள் புத்தி என்னும் அகலிடை - பெரிய பொருள்களையெல்லாம் நிச்சயித்து அறியும் புத்தியென்னும் அகலின்கண்,— வரும் பொருள் உணரும் நேச மாசு அறு தயிலம் வாக்கி - (நூல்களுள்ளே) பொருந்துகின்ற பொருள்களை அறியவிரும்புகின்ற அவாவாகிய குற்றமற்ற எண்ணெயை வார்த்து,—அரும் பொருள் கலைகள் என்னும் அணித் திரி அநந்தம் மாட்டி - அரிய பொருளையுடைய நூல்கள் என்று சொல்லும் அழகிய திரிகள் பலவற்றைச் சேர்த்தி,—இரும் பொருள் அறிவுத் தீபம் இருள் அற பெரிதின் ஆகக் கொளுத்தியிட்டான் - பெரிய பொருள்களை அறிகின்ற அறிவாகிய தீபத்தை அஞ்ஞானம் நீங்கும்படி பெரிதாகக் கொளுத்தினார். எ-று.

அகலிடை, வாக்கி, மாட்டி, கொளுத்தியிட்டான் என்க. பயிற்றுந்தோறும் நேசமுண்டாதலின் வாக்கி என வசிட்டன்மேலேற்றினார். (ருஅ)

ஈட்டரு நயன நல்கி யிருளறச் சோதி யேற்றிக்
காட்டுமேற் பொருளை யெல்லாங் காண்பதற் கரிய வாமோ
பூட்டிய விருமை யின்ப வறத்துறைப் பொருளை யெல்லாம்
வேட்டுடன் றெருண்டு காணு விம்முறு விழுமந் தீர்ந்தான்.

இ-ள். ஈட்டு அரும் நயனம் நல்கி - சம்பாதித்தற்கரிய கண்ணைக்கொடுத்து,—இருள் அறச் சோதி ஏற்றி காட்டுமேல் - இருள்நீங்கும்படி விளக்கை ஏற்றிக் காண்பிப்பானாயின்,—பொருளை எல்லாம் காண்பதற்கு அரிய ஆமோ - பொருள்களையெல்லாம் ஒருவன் காணுதற்கு அரியதாகுமோ (ஆகாது),—பூட்டிய இருமை இன்ப அறத்துறைப் பொருளை எல்லாம் வேட்டு உடன் தெருண்டு காணு - வசிட்டன் கொளுவிய இருமையின்பத்திற்குமுரிய அறநூற்பகுதியின் பொருள்களையெல்லாம் விரும்பி ஒருசேரத் தெளிவுற்றறிந்து,—விம்முறு விழுமம் தீர்ந்தான் - விம்முதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தை நீங்கினான். எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. இது ஒட்டோடுகூடிய வேற்றுப்பொருள்வைப்பு. நயனம்-கல்வி. சோதி-அறிவு. காட்டுமேல் என்பதற்கு வசிட்டன்

காட்டுமேல் எனவும், ஒருவன்காட்டுமேல் எனவுங் கொள்க. விழுமம் காணுமையால் வந்த துன்பம். (௩௯)

நிபநவை யற்ற பெற்றி நெடும்பவ முன்னி னேச
விபநகி லப்பூங் கோதை யிடத்துள னேனு மெஞ்சாத்
தபநய நட்பிற் றுய தாபத னருளிற் றூழ்வி
லுபநய னத்தும் வேறோ ருற்பவ முற்று னன்றே.

இ-ள். முன்னில் நிபம் நவை அற்றபெற்றி நெடும் பவம் - கருதுமிடத்துக் காரணத்தாற் குற்றமற்ற நெடிய (உடற்) பிறப்பானது,—நேச இபநகிலப் பூ கோதை இடத்து உளனேனும் - விரும்பப்படும் யானைபோன்ற தனங்களையும் பொலிவாகிய கூந்தலையும் உடையளாகிய சுதக்கிணையிடத்து உளனுயினும்,—எஞ்சாத் தப நய நட்பிற்று ஆய தாபதன் அருளில் - குறையாத தவப்பயனில் விருப்பையுடையனுகிய வசிட்டமுனிவரது திருவருளினல்,—தாழ்வு இல் உபநயனத்தும் வேறு ஓர் உற்பவம் உற்றுன் - மேன்மைபொருந்திய உபநயனத்தின்கண்ணும் வேறொருபிறவியை அடைந்தான். எ-று.

இரகு சுதக்கிணையிடத்துப் பிறந்தமையன்றி உபநயனத்தின்கண்ணும் வேறொரு பிறவியை அடைந்தான் என்பதாம். எனவே, துவிசத்துவம் அடைந்தான் என்பது கருத்து. காரணத்தாற் குற்றமற்ற பவம் என்றது புண்ணியஜன்மம் என்றபடி. (௪௦)

சூழ்பட்ட கலைக ளொன்றிற் கொருவராந் தூய்மை யோர்பாற்
பேழ்பட்ட தனுமுற்சொல்லும்பெரும்படைத்தொழில்களெல்
லூழ்பட்ட வினைக ளூக்கத் துறுத்தலிற் கற்றுன் கற்ற [லா
காழ்பட்ட கடுமை யாரே கணித்தெடுத் துரைக்க வல்லார்.

இ-ள். சூழ்பட்ட கலைகள் ஒன்றிற்கு ஒருவராம் தூய்மையோர்பால் - ஆராயப்பட்ட சாத்திரங்களுள்ளே ஒருநூலுக்கு ஒருவரேயாயுள்ளதெளிவுடையோராகிய பண்டிதர்களிடத்து,—பேழ்பட்ட தனுமுன் சொல்லும் பெரும்படைத் தொழில்களெல்லாம் - பகுதிப்பட்ட வில்முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற பெரிய படைக்கலத்தொழில்களெல்லாவற்றையும்,—ஊழ்பட்டவினைகள் ஊக்கத்து உறுத்தலின் கற்றுன் - ஊழ்வினைகள் ஊக்கத்தோடும் (அறிவினிடத்தே கொண்டுவந்து) உறுத்துதலினுற் கற்றறிந்தான்,—கற்ற காழ்பட்ட கடுமை கணித்து எடுத்து உரைக்க வல்லார் யார் - அவன் கற்றமிகுந்த வேகத்தை அளவுபடுத்தி எடுத்துச்சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ-று.

யாவர் என்னும் வினுப்பெயர் யார் என்ருய் ஈண்டின்மைகுறித்து நின்றது. எல்லாவித்தைகளிலும் ஒருவர் தெளிவுடையோராயிருத்தல் கூடாமையின் சூழ்பட்டகலைகளொன்றிற்கொருவராந்தூய்மையோர்பால் என்றும், வில்வித்தைமுதலிய எல்லாவித்தைகளிலும் இவன் சாமர்த்திய

மடைந்தான் என்பார் பேழ்பட்டதனுமுற்சொல்லும்பெரும்படைத்தொழில்களெல்லாம்.........கற்ருன் என்றும், செயற்கையறிவோடு இயற்கையறிவுமுடையனென்பது தோன்ற, கற்றகாழ்ப்பட்டகமெய்யாரேகணித்தெடுத்துரைக்கவல்லார் என்றுங் கூறினர். (சக)

வாட்டொழில் வேலி கோலி யயிற்ருெழி லகழி வாங்கித்
தோட்டொழின் ஞாயி லாக்கித் துளைக்கைமாத் தூரக முள்ள
கோட்டொழிற் பொறிகள் செய்துதந்தைபாற்கற்றகோள்விற்
சேட்டொழிற்றெய்வம்வாய்ந்தோர்தெறற்கருநகருமொத்தான்.

இ-ள். வாள் தொழில் வேலி கோலி - வாள்வித்தையாகிய மதிலையுண்டாக்கி, — அயில் தொழில் அகழி வாங்கி - வேல்வித்தையாகிய கிடங்கை வளையச்செய்து, — தோள் தொழில் ஞாயில் ஆக்கி - மல்வித்தையாகிய ஞாயிலை உண்டாக்கி, — துளைக்கைமா துரகம் உள்ள கோல் தொழில் பொறிகள் செய்து - யானையும் குதிரையுமாகவுள்ளனவற்றிற் செய்யப்படும் தொழில்களாகிய பொறிகளைச்செய்து. — தந்தைபால் கற்ற கோள்வில் சேண் தொழில் தெய்வம் வாய்ந்து - பிதாவினிடத்துக்கற்ற கொலைத்தொழிலையுடைய வில்லினது பெரிய வித்தையாகிய நகர்த்தெய்வம் வாய்க்கப்பெற்று, — ஓர் தெறற்கு அரும் நகரும் ஒத்தான் - ஒரு அழித்தற்கரிய நகரத்தையுமொத்தான். எ-று.

இவைகள் தனக்குக் காவலாகவிருக்கத் தான் அவற்றிற்கு நடுவே அழிக்கப்படாமலிருந்தான் என்பார் இங்ஙனங் கூறினர். யானையுங் குதிரையுமாகவுள்ளனவற்றிற் செய்யப்படுந் தொழில் யானையேற்றமும் குதிரையேற்றமும். (சஉ)

முற்பொழு தாயி னனல் லறத்துறை முதிர்வி னுப்பட்
சொற்பொழு தாயி னன்வெம்பகையடுந் தொழிலிற் றண்ணெ
பிற்பொழு தாயி னன்றெண் பெருமதி யமைவிற் பின்னை [ன்
யற்பொழு தாயி னனில் லணிப்பக லொன்றி னானன்.

இ-ள், நல் அறத்துறை முதிர்வின் முற்பொழுது ஆயினன் - நல்ல தருமத்துறைகளின் முதிர்ச்சியினால் முற்பொழுதையொத்தான், — வெம்பகை அடும் தொழிலின் நாப்பண் சொல்பொழுது ஆயினன் - கொடிய பகையை அடுந்தொழிலினால் மத்தியானகாலத்தை ஒத்தான், — தெண்பெருமதி அமைவின் தண்ணென் பிற்பொழுது ஆயினன் - தெள்ளிய பெரிய புத்தி அமையப்பெறுதலால் குளிர்ச்சியையுடைய பிற்பொழுதை ஒத்தான், — பின்னை அற்பொழுது ஆயினன் இல் - பின்னர் இராக்காலத்தை ஒத்தானில்லை, — அணிப்பகல் ஒன்றின் ஆனான் - அழகிய ஒரு பகற்காலத்தை ஒத்தான். எ-று.

வரவரமுதிர்தலாலே முற்பொழுதையும், அடுந்தொழிலினலே உச்சிப் பொழுதையும், செல்லச்செல்ல அமைதலாற் பிற்பொழுதையுமொத்தான் என்க. ஏது உவமை. உருவகமாகக் கொள்ளினுமமையும். (௪௩)

விஞ்சிய வென்றித் தன்கை வேலொன்றிற் கரசர் யாரு
மெஞ்சலி லிகற்போர் தன்னி லிலக்கம தாகத் தானு
மஞ்சுகப் பரியோ னைரைந் தம்பினுக் கிலக்கமாய
வஞ்சிய ரிருகட் டாரை வாளினுக் கிலக்க மானன்.

இ-ள். விஞ்சிய வென்றித் தன் கை வேல் ஒன்றிற்கு - திலீபமகாராசன் மிகுந்த வெற்றியையுடைய தனது கையிலுள்ள வேற்படையொன்றினுக்கு,—அரசர் யாரும் எஞ்சலில் இகல் போர்தன்னில் இலக்கம் ஆக - அரசர்கள் யாவரும் குறையாத பகையையுடைய போரிலே இலக்காக,—தானும் - தானும்,—அம் சுகப் பரியோன் ஓர் ஐந்து அம்பினுக்கு இலக்கம் ஆய - அழகிய கிளியாகிய குதிரையையுடையவனாகிய மன்மதனது ஐந்து பாணங்களுக்கும் இலக்காயுள்ள,—வஞ்சியர் இருகண் தாரை வாளினுக்கு இலக்கம் ஆனன் - பெண்களது இரண்டுகண்களாகிய கூரியவாளுக்கு இலக்காயினன். எ-று.

அரசர்கள் தனது ஒருவேற்படைக்கிலக்காகத் தான் மகளிர் கண்களாகிய இருவாட்படைக்கிலக்காளுன் எனவே காளைப்பருவத்தை அடைந்தான் என்பது பெறப்பட்டது. (௪௪)

கட்டழ கரும்பு காளைக் கற்பகங் காமர் காட்சி
மட்டில விளமை யென்னு மாட்சிய பலத்த தேனும்
பட்டுடைக் கமலச் சேக்கைப் பாசிழைப் பூவைக் கல்லாற்
கிட்டுமோ வெளிதிற் கீதப் பனுவன்மென் கிளியி னர்க்கே.

இ-ள். கட்டழகு அரும்பு காளைக் கற்பகம் - பேரழகுதோன்றப்பெற்ற காளைப்பருவத்தையுடைய இரகுவென்னுங் கற்பகதரு,—காமர் காட்சி மட்டு இல இளமை என்னும் மாட்சிய பலத்ததேனும் - அழகிய தோற்றத்தையுடைய அளவில்லாத இளமைப்பருவமாகிய நல்ல பழத்தையுடையதாயினும்,— பட்டு உடை பாசிழை கமலச் சேக்கைப் பூவைக்கு அல்லால் - பட்டுவஸ்திரத்தையும் பசிய ஆபரணங்களையுமுடைய தாமரைச்சேக்கையையுடைய பூவைக்கேயன்றி,—கீதப் பனுவல் மென் கிளியினர்க்கு எளிதில் கிட்டுமோ - கீதம்போன்ற சொற்களையுடைய மெல்லிய கிளியார்க்குக் கிடைக்கப்பெறுமோ. எ-று.

பூவை என்பது இலக்குமியையும், நாகணவாயையும், கிளியினர் என்பது பெண்களையும், கிளியையும் உணர்த்திநின்றன. எனவே இரகுவுக்கு இளமைப்பருவமுடைய இலக்குமீகரமு மதிகரித்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஓகாரம் எதிர்மறை. கட்டழகரும்பு என்புதற்கு அழகாகிய அரும்பை அரும்பிய எனினுமாம். (௪௫)

நோக்கரு மநங்கன் முன்னை விதியினாற் பெரிது நோற்ற
பாக்கிய முருக்கொண் டன்ன படிவத்த பருவக் காளை
மாக்கவின் மடவார் கண்ணுள் வதிதலாற் றுயிலுஞ் சிந்தை
நீக்கற நிரம்ப லால்வே றுன்னலு நீக்கி னாரே.

இ-ள். நோக்க அரும் அநங்கன் முன்னை விதியினால் பெரிது நோற்ற பாக்கியம் உருக்கொண்டன்ன - பார்த்தறியமுடியாத அரூபியாகிய மன்மதன் முற்பிறப்பிலே விதிப்படி மிகவுந் தவஞ்செய்துபெற்ற செல்வமே ஒருவடிவெடுத்தாற்போன்ற,—படிவத்த பருவக் காளை - வடிவத்தையுடைய இளமைப்பருவத்தையுடையவனாகிய இரகு, — மாக் கவின் மடவார் கண்ணுள் வதிதலால் துயிலும் - பேரழகையுடைய பெண்களது கண்ணுள் இருத்தலால் நித்திரையையும்,—சிந்தை நீக்கு அற நிரம்பலால் வேறு உன்னலும் நீக்கினார் - மனத்துள் எங்குநிறைதலால் பிறிதொன்றைச் சிந்தித்தலையும் (அவர்கள்) நீங்கினார்கள். எ-று.

அருமை ஈண்டு இன்மைமேனின்றது. அநங்கன் நோற்ற பாக்கியம் உருக்கொண்டன்ன படிவம் என்க. (சஅ)

தேசுலாங் காம னன்னான் வடிவெலாந் தெரியக் கொண்டு
பூசலார் விழியார் கள்ளஞ் செய்திடிற் போவ தெங்கே
காசுலாங் கொங்கை நல்லார் காண்டொறு மனைய காமன்
மாசிலா வழகுக் காவல் வல்லியிற் றளைக்கப் பட்டார்.

இ-ள். தேசு உலாம் காமன் அன்னான் வடிவெலாம் - ஒளிபரந்த மன்மதனையொத்தவனாகிய இரகுவினது வடிவுமுழுவதையும், — தெரியக்கொண்டு பூசல் ஆர் விழியார் கள்ளம் செய்திடில் போவது எங்கே - தெரிவுறும்படிகொண்டு போரார்ந்த கண்களையுடைய மகளிர் கள்ளஞ்செய்தால் (அவர்கள் தப்பிப்) போவது எங்கே?,— காசு உலாம் கொங்கை நல்லார் காண்டொறும் - இரத்தினவடங்கள் விளங்குகின்ற முலைகளையுடைய பெண்கள் (அவன்வடிவைப்) பார்க்குந்தோறும், — அனைய காமன் மாசு இலா அழகுக் காவல் வல்லியில் தளைக்கப்பட்டார் - அந்த மன்மதனது குற்றமில்லாத அழகாகிய காவலையுடைய விலங்கிற் பூட்டப்பட்டார்கள். எ-று.

தெரியக்களவெடுத்தாற் றப்புவது எப்படி? உடனே விலங்கிற் பூட்டப்பட்டார்; களவுசெய்தவர் விலங்கிற் பூட்டப்படுவர் என்ற விதிப்படி என்பதாம். தெரிவுறும்படி என்பது பிறர்க்குத் தெரியும்படி எனவும், கண்களுக்குத் தெரிவுறும்படி எனவும் பொருள்படுகின்றது. கள்ளம் அவனுக்குத்தெரியாது அவன்வடிவைக் களவெடுத்தல். கொண்டுகள்ளஞ்செய்திடிற் போவது எங்கே என இயையும். (ச௯)

கண்ணினார் சிறிய ருள்ளக் கருத்தினார் பெரிய ரேனு
மெண்ணினார் செய்மை புக்கு மெண்ணுற்று நண்மை புக்கும்

கண்ணினார் காணப்பெற்றார் காளையைப் பெரியர் கண்ணா
ரெண்ணினார் சிறிய ரென்ப ரிலங்கொளி யிளைய ரெல்லாம்.

இ-ள். கண்ணினார் சிறியர் உள்ளக் கருத்தினார் பெரியரேனும் - இயல்பிலே கண்ணார் சிறியரும் எண்ணார் பெரியருமாயினும், — காளையை - காளைப்பருவத்தையுடையவனாகிய இரகுவை. — எண்ணினார் சேய்மை புக்கும் எண்ணுற்றார் - எண்ணார் தூரத்திற்புகுந்தும் சிந்தித்தார் (அன்றிக் கண்டிலர்),—அண்மை புக்கும் கண்ணினார் காணப்பெற்றார் - அண்மையிற் புகுந்தும் கண்ணார் காணப்பெற்றனர் (ஆதலால்),—பெரியர் கண்ணார் சிறியர் எண்ணினார் என்பர் - பெரியர் கண்ணாரே சிறியர் எண்ணாரே என்றுஞ்சொல்வர் (யாவரெனின்?),— இலங்கு ஒளி இளையரெல்லாம் - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய பெண்களெல்லாம். எ-று.

அண்மை சமீபம். புகுதல் வினைகள் முறையே எண்ணினார் கண்ணினார் என்பவற்றின் வினைகள். மனம் நெடுந்தூரஞ்செல்லுமியல்பினையுடையது; கண் சிறிதுதூரம்செல்லுமியல்பினையுடையது. ஆதலால் மனம் பெரியது; கண் சிறியது. அங்ஙனமாயினும் எமதுமனம் நெடுந்தூரம்புக்கும் இரகுவைக் காணவில்லை. எமதுகண் சிறிதிடம்புக்கும் இரகுவைக்கண்டு கொண்டது. ஆதலால் இப்பொழுது கண்ணே பெரியது எண்ணே சிறியது என்றார் என்பதாம். ஆர்விகுதி உயர்த்தற்கண்வந்தது. உம்மைகள் முறையே உயர்சிறப்பினும் இழிசிறப்பினும் வந்தன. ஒருபொருளைத் தேடித் தூரத்திற்போய்க் காணாதவனிலும் சமீபத்திற்கண்டவன் சிறந்தவன் என்பது போல இதுவும் கூறப்பட்டது. (சஅ)

நாணுமொன் றுயிரு மொன்றே நன்கிவை யிரண்ட தாகக்
காணுமொன் றுளதோ வுண்டேற் கடிதினீ கவர்ந்த நாணோ
டேணினம் முயிருங் கொண்டிட் டியம்புதி யின்றே லேந்தல்
பேணிநின் றருடி யென்னப் பேசுவார் பிடிய னாரே.

இ-ள். நாணும் ஒன்று உயிரும் ஒன்றே - எமது நாணும் (அதனோடு வேறின்றிச் சேர்ந்திருக்கும்) உயிருமொன்றேயாம், — நன்கு இவை இரண்டதாகக் காணும் ஒன்று உளதோ - மிகவும் இவற்றைப் பேதமாகக் காண்கின்ற ஒருதன்மையுமுண்டோ?, — உண்டேல் - அங்ஙனமுள்ளதாயின்,— கடிதில் நீ கவர்ந்த நாணோடு ஏணில் நம் உயிரும் கொண்டிட்டு இயம்புதி - விரைவாக நீ கவர்ந்த நாணோடு இளைத்த நமதுயிரையும் (வேறாகக்கவர்ந்து) காட்டிவிட்டு (அதன்பின் ஒன்றோ இரண்டோ என்பதைச்) சொல்லுதி,— இன்றேல் - அதுகூடாதாயின்,—ஏந்தல் பேணி நின்று அருடி என்னப் பேசுவார் - அரசனே! எம்மைப் பாதுகாத்து அருளுதி என்று சொல்வார்கள்,— பிடியனார் - பிடிபோன்ற மகளிர். எ-று.

உண்டேல் கொண்டிட்டு இயம்புதி இன்றேல் அருடி என்னப் பேசுவார் என்க. கொண்டிட்டு என்பதை கொண்டு இட்டு எனக் கண்ணழித்துக் கொண்டு தந்து எனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும். (சகூ)

நிலைகொண்ட நுசுப்பு நோவ நெடுங்கலை விசிப்ப தன்றி
வலைகொண்ட மானம் வேறென் மாணிழை யெங்கட் காணால்.
முலைகொண்டவடமுஞ்செங்கைமுறைகொண்டவளையும்போகக்
கலைகொண்டா லமையா தோவிக் காளைதன் காத லென்பார்.

இ-ள். மாண் இழை எங்கட்கு ஆனால் - மாட்சிமைபொருந்திய ஆபரணங்களையணிந்த (பெண்களாகிய) எங்களுக்கோ எனின், — நிலைகொண்ட நுசுப்பு நோவ நெடும் கலை விசிப்பது அன்றி வலைகொண்ட மானம் வேறு என் - நிலையான இடைவருந்த நெடிய வஸ்திரத்தை உடுப்பதே (மானம்) அன்றிச் சூழ்ந்த மானம் வேறென்னை?,— இக்காளைதன் காதல் - இக்காளையின்மேற்கொண்ட காதலுக்கு,— முலைகொண்ட வடமும் செங்கை முறை கொண்ட வளையும் போக - முலையிற்பொருந்திய முத்துவடமுஞ் சிவந்த கையின் முறையாக அணிந்த வளையலும் ஒழிய,—கலைகொண்டால் அமையாதோ - வஸ்திரந்தைமாத்திரங் கொண்டாற் போதாதோ. எ-று.

வஸ்திரமே எங்களுக்கு மானமாதலின் வஸ்திரத்தைக் கொள்ளவே எமது மானம் போய்விடும்; மேற்படக் கொள்ளவேண்டாம். அங்ஙனமாக: வடத்தையும் வளையையுமேன் கொள்ளுகின்றதென்பதாம். (௬௦)

பெண்ணினும் பெரிய நெஞ்சிற் பெருகிய காத னீக்க
வெண்ணிநின் றியலு வாரு முளரெனி னிளவ றன்னை
மண்ணினுங் காண்பர் தங்கண் மனத்தினுங் காண்ப ரன்றி
விண்ணினுங் காண்ப ரென்றா லெங்ஙனே விடுவ தம்மா.

இ-ள். பெண்ணினும் பெரிய நெஞ்சில் பெருகிய காதல் நீக்க - தங்கள் பெண்டன்மையினும்பார்க்கப் பெரிய மனத்திலே பெருகிய ஆசையை நீக்கும்படி, — எண்ணி நின்று இயலுவாரும் உளரெனில் - கருதிநின்றொழுகுவாரும் (அப்பெண்களுள்ளே) உளரென்று பார்த்தால்,—இளவல் தன்னை மண்ணினுங் காண்பர் - இளமைப்பருவத்தை யுடையவனாகிய இரகுவைப் பூமியிலுங் காண்பார்கள்,—தங்கள் மனத்தினுங் காண்பர் - தங்கள் மனத்திலுங் காண்பார்கள்,—அன்றி விண்ணினுங் காண்பர் என்றால் - அன்றி ஆகாயத்திலுங் காண்பார்கள் என்றால்,—விடுவது எங்ஙன் - அவர்கள் அக்காதலை விடுவது எப்படி? எ-று.

ஓரிடத்திலாகுதல் இரகுவைக் காணாதிருந்தாற் பெண்கள் தங்காதலை நீக்கிவிடுவார்கள். எங்கும் அவனைக் காணும்போது அவர்கள் அக்காதலை நீக்குவது எப்படி என்பதாம். (௬௧)

நுண்மையே யகல வாணிற் பிறத்தலாய் முன்னர் நோற்ற
தெண்மையே யானதிப்பா லென்றுகொண்டிலையோ ரெல்லாந்
திண்மையே திரண்ட தோளான் கண்படுந் தோறுஞ் செவ்விப்
பெண்மையே வேட்ப ராயிற் பிழைப்பரோ பிடிய னாரே.

இ-ள். நுண்மை அகல ஆணில் பிறத்தலாய் முன்னர் நோற்றது - நுட்பமான புத்தி நீங்க ஆணிலே பிறக்கும்படி முற்பிறப்பிலே தவஞ்செய்தது,—இப்பால் எண்மையே ஆனது என்று கொண்டு - இவ்விடத்து எளிமையேயாய் முடிந்தது என்று கருதிக்கொண்டு, — இளையோரெல்லாம் - காளையர்களெல்லாம்,— திண்மையே திரண்ட தோளான் கண்படுந்தோறும் - திண்மையே திரண்டு தம்வடிவை எடுத்தாற்போன்ற புயங்களையுடையனாகிய இரகு தங்கண்ணுக்கெதிரே தோன்றும்பொழுதெல்லாம்,— செவ்விப் பெண்மையே வேட்பராயின் - செவ்வியையுடைய பெண்டன்மையையே விரும்புவாராயின்,— பிடியனார் பிழைப்பரோ - பெண்கள் பிழைப்பார்களோ. எ-று.

கண் படுந் தோறும் வேட்பராயில் என இயையும். ஏகாரங்களுள் முன்னையது அசைநிலை; பின்னைய முறையே பிரிநிலையும், தேற்றமும், பிரிநிலையுமாம். இங்ஙனமே "ஆடவர்பெண்மையையவாவுந்தோளினாய்" என்றார் பிறரும். (௩௨)

கொந்தினாற் பொலியும் வீதி யெங்கணுங் குறுகுந் தோறுஞ்
சந்தினாற் பொலியுங் கொங்கைத் தையலா ரினைய ராகி
மைந்தினாற் புதுமைத் தாக வடுவற வெடுத்த வாளி
யைந்தினாற் குரிய வாறு மம்பினின் விளங்கி னானே.

இ-ள். கொந்தினால் பொலியும் வீதி எங்கணும் குறுகும் தோறும் - கூட்டத்தோடு பொலிகின்ற வீதி எவ்விடத்தும் (இரகு)செல்லுந்தோறும்,— சந்தினால் பொலியும் கொங்கைத் தையலார் இனையர் ஆக - சந்தனக்குழம்பாற் பொலிந்த தனங்களையுடைய மகளிர் இத்தன்மையராக,—மைந்தினால் புதுமைத்து ஆக வடு அற எடுத்த - வலிமையோடு புதிதாந்தன்மையுடைய தாகக் குற்றமற (ப் பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதன்) எடுத்த,— வாளி ஐந்தினாற்கு உரிய ஆறும் அம்பினில் விளங்கினான் - அவற்குரிய ஒரு ஆறும் அம்பைப்போல (அவ்விரகு) விளங்கினான். எ-று.

குறுகுந்தோறும் இனையராக விளங்கினான் எனவும், எடுத்த அம்பு எனவும் இயைக்க. எய்யாது கொல்லுந்தன்மையும், அகோராத்திரம் ஒரே தன்மையுமுடைமையின் புதுமைத்தாக வடுவற என்றார். (௩௫)

பூவினிற் பொலிந்தோன் றந்த பூமயில் புளகம் பூப்ப
மேவிடிற் பிறர்மே லுள்ளம் வைத்திட விடுமே யென்னாக்
காவலன் கனித்தி ராச கன்னியர்ச் சேர்த்த வன்னான்
றாவிலெத் தினத்துஞ் சேருஞ் சந்திரன் றனையு மொத்தான்.

இ-ள். பூவினிற்பொலிந்தோன் தந்த பூமயில் - பிரமனாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பூமிதேவியை - புளகம் பூப்ப மேவிடில் - மகிழ்ச்சி உண்டாகும்படி (இரகு) சேர்ந்தால்;—பிறர் மேல் உள்ளம் வைத்திட விடுமே என்னாக் காவ

லன் கனித்து - அவள் பிறமகளிர்மீது மனத்தைவைக்கவிடுவாளா? என்று திலீபன் கருதி,—இராச கன்னியர்ச் சேர்த்த - அரசகன்னியரைப் புணர்க்க,—அன்னான் தாவில் எத்தினத்தும் சேரும் சந்திரன்றனையும் ஒத்தான் - அவ்விரகு கேடற்ற எந்த நட்சத்திரங்களோடுங் கூடுகின்ற சந்திரனை ஒத்து (அம்மகளிரைக்) கூடினான். எ-று.

புளகம் - உபசாரம். பூமயில் விடுமே என்னாச் சேர்த்த அவன் ஒத்தான் என்க. ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒவ்வொருவராகப் புணர்ந்தான் என்பதுதோன்ற எத்தினத்துஞ்சேரும் சந்திரன்றனையும் ஒத்தான் எனப்பட்டது. இராச்சியபரிபாலனத்தில் இவன்மனஞ் சென்றுகொண்டிருக்கும்போது மகளிர்போகத்தில் மனமதிகஞ் செல்லாது என்பது கருதி, அப்பரிபாலனத்தை ஒப்புவிக்குமுன்னமே விவாகஞ்செய்துவைத்தான் என்பார் பூமயில்புளகம்பூப்ப........ராசகன்னியர்ச்சேர்த்த என்றார். (௰௪)

கிட்டித்திண் டிறற்கை வீசிக் கிளர்மதம் பிலிற்றி யாவு
மட்டித்து வருமால் யானை மீக்கொளா மதச்செ ருக்கைக்
கொட்டித்தன் வயத்த தாக வியற்றுமவ் விசையிற் குன்றா
வெட்டுத்திக் கன்றி மற்றை யிரண்டையு நிரப்பு மன்றே.

இ-ள். கிட்டித் திண் திறல் கைவீசிக் கிளர்மதம் பிலிற்றி யாவும் மட்டித்து வரும் மால் யானை மீக்கொளா - சமீபித்துத் திண்ணிய வலியதுதிக்கையைவீசிக் கிளராநின்ற மதத்தைப்பிலிற்றித் தனக்கு எதிர்ப்பட்டவைற்றையும் அழிவுசெய்துவருகின்ற பெரிய யானையின்மீது ஏறி,—மதச்செருக்கைக் கொட்டித் தன் வயத்தது ஆக இயற்றும் அ இசையால் - மதச்செருக்கை அடித்து நீக்கித் தன்வயத்ததாகச் செய்கின்ற அந்தப் புகழால்,—குன்றா எட்டுத் திக்கு அன்றி மற்றை இரண்டையும் நிரப்பும் - அழியாத எட்டுத்திக்குகளையேயல்லாமல் மற்றைய இரண்டு திக்குகளையும் நிரப்புவான். எ-று.

கிட்டி மீக்கொளாக் கொட்டி இயற்றும் இசையால் நிரப்பும் என்க. இதனால் யானையேற்றத்தின் வன்மை கூறப்பட்டது. (௰௫)

நிரந்தரங் கறுத்த போர்த்தெவ் விரசனி நெரிந்து நீளச்
சரந்தரு கதியிற் றாய தாருளைப் புரவி மேலாய்க்
குரந்தரும் விசையி னீர்மொண் டுண்டிடாக் குரத்து வானிற்
பரந்தெழு தூளி போர்ப்பப் பரிதியிற் றிரியு மன்னே.

இ-ள். நிரந்தரம் கறுத்த போர் தெவ் இரசனி நெரிந்து நீள - நாடோறும் கோபித்த போரையுடைய பகையாகிய இராக்காலம் உடைந்து தூரமாக,—சரம் தரு கதியில் தாய தார் உளைப் புரவி மேலாய் - சரகதியோடு தாவிய ஒழுங்கான பிடர்மயிரையுடைய குதிரையின்மேலேறி,—குரம்தரும் விசையின் - (நிலத்தை வெட்டுகின்ற) குளம்பின் விசையினாலே,—நீர் மொ